

VRBECKÝ ZPRAVODAJ

DUBEN
2019

VESELÉ VELIKONOCE

MATEŘSKÁ A ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Karneval v Motýlcích

Karneval v Koťátkách

Koťátka pečou zdravé mlsání z ovesných vloček a medu

Motýlci vyráběli ruční papír a kreslili na něj

Lyžařský kurz v Němčičkách

Rodičovský ples - polonéza

V družině

Vyučování v maskách ve 4. ročníku

ÚVODNÍ SLOVO STAROSTY

Vážení Vrbečáci, vážení přátelé Vrbice,

jaro už k nám konečně definitivně dorazilo, první jarní úklid je za námi a největší křesťanské svátky jsou za dveřmi – Velikonoce. V tomto úvodníku bych Vás rád informoval o dokončovaných, připravených i připravovaných projektech.

CHODNÍKY PODÉL HLAVNÍ CESTY - zbývá již dokončit několik malých úseků přerušovaných probíhající stavbou, pomocná zařízení jako přechody a jejich nasvětlení či úpravy u zastávek. Děkuji všem za trpělivost při postupném omezování, pochopení, že stavba má díky novým nařízením svá pravidla (např. sklony) a že si téměř všichni obratem opravili a navázali své vjezdy a vchody.

PROJEKT STAVEBNÍCH POZEMKŮ SAMOTA – díky aktivnímu přístupu pana faráře se konečně po hodně letech blížíme do finále. Smlouva na směnu pozemku je již na stole, dodělávají se poslední úpravy projektu a příští měsíc se již rozjedou povolovací procesy na inženýrské síti. Žádosti o pozemek zejména mladých rodin se množí, a tak bude na zastupitelstvu důležitý úkol nastavit kritéria tak, aby se zbytečně „nešponovala“ cena a pozemky nebyly předmětem spekulativních nákupů. Konečný cíl je nabídnout je nejlépe mladým rodinám, které své osudové spojení s Vrbicí myslí vážně.

PROJEKT PASPORTIZACE VINNÝCH SKLEPŮ A MAJETKU NA ÚZEMÍ OBCE VRBICE – na tento projekt jsme získali dotaci a v nejbližší době začneme dávat to, co se několik desetiletí neřešilo, nebo odkládalo, do pořádku. Součástí projektu je zaměření presúzu, čelní stěny a monitoring sklepa (samozřejmě z pohledu stavby, ne co v které bečce je :)). Projekt vyřeší dva problémy – první problém je majetkoprávní – s majitelem sklepu bude uzavřena řádná pachtovní smlouva, tudíž bude mít konečně doklad, že něco vlastní

(pachtovní smlouvu na presúz bude možno vložit do katastru nemovitostí). Druhý problém je, že se konečně udělá jasno, kde, v jaké hloubce a pod čím se sklepy nacházejí. Na tento projekt jsme získali 95% dotaci.

PROJEKT SOCIÁLNÍHO BYDLENÍ – bývalá stará školka, následně knihovna. Zde čekáme na vydání právního aktu, vezme tedy, že vše je na dobré cestě.

HASIČSKÁ ZBROJNICE A TECHNICKÉ ZÁZEMÍ OBCE – jdeme do finále a v brzké době zažádáme o kolaudační rozhodnutí.

KOSTEL SV. JILJÍ – obec Vrbice je hlavním partnerem a pomocníkem při realizaci naší dominanty. Sice nejsme majiteli, ale okolí kostela je již naše, vodu ze svodů využíváme zase my a v neposlední řadě je kostel sv. Jiljí dominantou naší obce. Je naší povinností se o kostel postarat a zanechat jej pro další generace. Kostel by měl být po dobu hlavní části rekonstrukce uzavřen a mše budou, až na několik výjimek, probíhat v kulturním domě – ale o tom Vás jistě otec Tomáš bude průběžně informovat.

KAPLE SV. ANNY – podali jsme žádost na její opravu. Kaple z roku 1888, kterou vybudovala rodina Janošková, je dnes majetkem obce a zasloužila by si odborný zásah – opravu stěn, interiéru, soklu, restaurace soch. Byl bych rád, kdyby se v budoucnu kaple začala využívat také k duchovním účelům. V tuto chvíli je podána žádost o dotaci, budeme čekat, jestli se štěstí nakloní na naši stranu.

OD KALUBA PO RAJČULU – již probíhá projekt přeshraniční spolupráce s naší partnerskou obcí Velichná. Součástí tohoto projektu jsou fotografické kurzy, které již na obou stranách probíhají. U nás se důležité funkce lektorů zhostili Roman Varmuža (kurzy pro dospělé) a děti vede Lucie Nováková. Dospělí i děti jsou do focení zapálení, přeji všem zúčastněným, ať se jim dílo daří a ať jejich fotky přináší jim i ostatním jenom radost.

KD VRBICE – tato budova si po rekonstrukci střechy a několika dalších opravách zaslouží naši péči. Bylo rozhodnuto, že tato budova bude sloužit pouze pro kulturní účely – sál, přísálí, předsálí, nová obřadní místnost, klubovna a přístavba pódia. Je to mnoho činností najednou, které bychom rádi zkoordinovali tak, aby nebyly ohroženy klíčové akce obce. Na postupnou rekonstrukci jsme podali celkem čtyři žádosti o dotaci, následně tedy uvidíme a budeme Vás informovat, kdy se co bude dělat. Co se týče obecního úřadu, který je dnes nešťastně umístěn v patře a zejména seniorům činí problém na úřad dojít – ten bychom rádi přestěhovali do budovy pošty.

MULTIFUNKČNÍ BUDOVA – POŠTA – do této budovy bychom rádi přestěhovali obecní úřad. Je bezbariérová a po úpravách by měla poskytnout občanům vše v jednom – jak obecní úřad, tak služby České pošty. Budoucí obecní úřad by se měl přestěhovat do místností bývalého kadeřnictví a dnešní ordinace praktického

lékaře. Přiznám se, že tady jsme měli největší dilema. Z původně tří lékařů dojíždí na Vrbici pouze jeden, a to pouze za účelem jednoduchých úkonů, odborné úkony vykonává ve své ordinaci. Většina Vrbečáků navštěvuje lékaře v Kobylí, Bořeticích a ve Velkých Pavlovicích. Zvažujeme, jak zejména starším občanům tuto lékařskou péči přiblížit - v návrzích je doprava, rezervace ordinačních hodin apod. – ale to bude předmětem diskuse se seniory a s lékaři. S největší

pravděpodobností bychom provedli buď průzkum, nebo sezení, na němž bychom našli nejlepší variantu. Rád bych zde uvedl na pravou míru jednu dezinformaci, která obcí koluje. Tento projekt vznikl z popudu a potřeb obce, nikoliv paní doktorky. Takže není pravdou, že paní doktorka již dále nechce na Vrbici jezdit.

Z výčtu je zřejmé, že práce je před námi více než dost. K tomu je potřeba přičíst standardní servis související s odpady, ČOV, úklidem, péčí o zeleň,

hřiště apod. Děkuji všem zaměstnancům obce za jejich přístup k výše uvedeným projektům.

Dovolte mi, abych Vám touto cestou popřál příjemně strávené svátky dle Vašeho uvážení – někdo duchovně, někdo prací na zahrádce, někdo cestováním (i zde je prostor pro duchovno), někdo využije volno k návštěvě četných kulturních programů. Ať si zvolíte jakoukoliv variantu, nechtě se Vám daří.

Tomáš Bílek – Váš starosta

PÁTKY NA OBECNÍM ÚŘADĚ VRBICE

Oficiálně jsou úřední dny Obecního úřadu Vrbice pondělí a středa, vždy od 7:30 do 11:30 a od 12:00 do 17:00. Snažíme se vyjít občanům vstříc také mimo úřední dny.

Od roku 2010 však došlo k extrémnímu nárůstu administrativy – odpisy majetku, správa a údržba ČOV, výběr stočného, DPH, statistiky, nárůst počtu zaměstnanců, nárůst počtu projektů, projektový management, který si z velké části děláme sami, a další činnosti. V administrativě nedošlo k navýšení počtu zaměstnanců,

pořád vše děláme ve složení 2 úředníci a starosta.

Na výše zmíněnou administrativu je mnohdy potřeba se více soustředit a není možno práci přerušovat operativou, jako jsou platby, ověřování podpisu apod. Z tohoto důvodu jsme nuceni v pátek obecní úřad pro veřejnost uzavřít. Děláme to na základě dobré zkušenosti z okolních úřadů (právě i občané z okolí jezdili v pátky na Vrbici, protože jinde je zavřeno) a na základě „statistiky“, kterou jsme si poslední dobou vedli. Páteční služby

často využívali občané v důchodu, na mateřské dovolené apod., kteří by neměli mít problém si tyto záležitosti vyřídit v úřední den.

Bude-li mít někdo z pracujících dovolenou, či na Vrbici dojede někdo, kdo sem jezdí jednou za čas, rádi po předchozí domluvě vyjdeme vstříc. Děkuje všem za pochopení.

Kolektiv Obecního úřadu Vrbice

VZPOMÍNKY NA VELIKONOCE

Narodila jsem se na Vrbici. Náš tatínek byl řezník. Celé zimy chodil po Vrbici zabíjet prasata. Jak nastalo jaro a období Velikonoc, chodily k nám tetičky z celé Vrbice, aby jim tatínek zabil kůzle. Tenkrát snad v každém domě chovali kromě ostatních domácích zvířat i kozu. Mléko jsme pili a nebo se dávalo malým prasátkům. Já jsem kozí mléko ráda neměla,

i když je maminka vždy precedila, aby tam náhodou nebyl chlousek. Na jaře se každá koza okotila a měla jedno, dvě i tři kůzlátka. Kozičky se většinou nechávaly na chov a kozlíci byli určeni na porážku. Tak došlo k tomu, že u našeho se tvořila úplná fronta tetiček, každá v náručí kozle a v ruce kbelík na maso. Tatínek byl zručný, ale mnohdy zapojil do práce i maminku.

Leckterá žena nechala našim kousek masa, a tak jsme na bílou sobotu mívali kůzlečí guláš. I kočky přišly svého využití. Na Vrbici jezdil se svým koníkem kožkař Kobliha z Kobylí a ten za nějakou korunku kočky vykupoval. A to byl vlastně pro rodiče takový výdělek na přilepšenou na svátky.

Marie Kachyňová 2019

JARO

Už skřivánek nese nad vinohrady veselou novinu, že jaro je tady. Létá si on, létá nad zoranou zemí, veselou písničku zpívá si on o ní.

Pod mezí rozkvetly modravé fialky, jejich vůni větřík roznáší do dálky. Sady už rozkvetly bělavými květy a po nebi mraky jak koráby letí.

Lesy a zahrady, všecko se zelená. Konečně za námi je zima studená. Skřivánku, nad námi radostně si lítej, tou svojí písničkou krásné jaro vítěj.

Marie Kachyňová 2019

ŽIVOT NA VRBICI V LETECH 1938 A 1939

Na letošní rok 2019 připadá smutné výročí v dějinách nyní už bývalého Československa, když v březnu roku 1939 obsadilo naši zemi hitlerovské Německo. Sdělovací prostředky se už několik týdnů zabírají vzpomínkami na tuto smutnou dobu. Nahlédněme společně do Kroniky naší obce a dozvíme se, co se tehdy dělo u nás na Vrbici.

Začneme už rokem 1938, kdy byla politická situace v ČSR krajně napjatá. Na 1. květen byla svolána manifestace českého obyvatelstva z Hustopečska, jako protest proti akcím stoupenců Konráda Henleina v příhraničních oblastech. Z Vrbice se do Hustopeč vypravilo 6 selských povozů se 30 lidmi. V den protestu bylo v Hustopečích na náměstí na 4 500 Čechů. Naopak místní Němci se shromáždili u německé měšťanské školy v počtu asi 1 500 lidí. V Zaječí proběhla provokativní akce místních Němců, kteří provolávali hesla: jedna řeč, jeden vůdce, jeden stát. V Zaječí museli

zasáhnout čeští četníci, aby se situace zklidnila. Místní český lékař dr. Beneš byl místními Němci natolik ohrožován, že musel i s rodinou urychleně uprchnout do sousedních Rakvic. Z Lednice byl hlášen případ, kdy byl místními Němci ztýrán český učitel, který doprovázel děti na školním výletě. Napětí ve společnosti neustále narůstalo. Stalo se, že byly poškozeny vlakové koleje na trati z Brna do Břec-lavi. Podobně se stávaly různé sabotáže i v jiných příhraničních oblastech republiky.

V měsíci červenci se na Vrbici konaly volby nových radních. Starostou byl opětovně zvolen Augustýn Vlachovský, Vrbice č. 145 (za sdružení Domovina), jeho náměstkem se stal Fr. Bařina, Vrbice č. 183 (za Lidové složky), dále se stali radními Fr. Kubík, Vrbice č. 10 a St. Herzán, Vrbice č. 112 (za Lidové složky). Za stranu Fašistickou byl zvolen Martin Zálešák, Vrbice č. 86, radním se stal taktéž Vladimír Papež zvolený za

Republikány. Dne 14. září přijeli na Vrbici už ve 4 hodiny v noci vojáci z 10. pěšího pluku z Brna a doručili starostovi Augustýnu Vlachovskému povolávací rozkazy. Asi 48 záložáků z Vrbice dostalo povolávací rozkaz k okamžitému nástupu na vojenskou výzbrojní stanici v Podivíně. Dodatečně byli povoláni ještě další 3 muži. Záložáci se ještě v ten den řadili před hostincem u Ostřížků (nyní dům rodiny Riedlových), odkud je do Podivína odvezli koňskými povozy. Z Vrbice narukovalo během několika příštích dní celkem 100 mužů. Složky civilní ochrany udržovaly nepřetržitě hlídky na Stráži. Přes tíživou situaci v ČSR měla naše obec v průběhu roku 1938 bohatou kulturní a osvětovou činnost. Hlavně v zimním období to bylo 7 plesů a tanečních zábav, asi 10 divadelních představení a besídek, dále pak 7 přednášek na hospodářská a zdravotnická témata.

VRBICE V DOBĚ PROTEKTORÁTU

Dne 15. března roku 1939 obsadilo fašistické Německo zbytek naší republiky. Na Vrbici začaly vznikat vlivem událostí posledních měsíců rozbroje mezi příslušníky některých politických stran. Stalo se, že právě 15. března skupinka místních fašistů pod vedením svého předsedy Fr. Hicla vyhnala stávajícího starostu A. Vlachovského z obecní kanceláře. Fašisté takto okupovali obecní úřad po dva dny, potom na příkaz vyšších úřadů museli vrátit klíče od budovy. Nabízí se nám srovnání s pozdější událostí v únoru roku 1948, kdy podobným způsobem obsadili obecní kancelář komunisté, přestože také nebyli zvoleni. Ty ale nikdo tehdy nevykázal, a tak tam vydrželi přes 40 roků. Při obsazování našeho území se ukázalo, jak přímo vyhládlá je Německá armáda, když při průjezdu našimi oblastmi projevovali vojáci enormní zájem o potraviny. Stalo se, že přes Vrbici, ve

směru na sousední Čejč, demonstračně projíždělo obrněné vozidlo obsazené vojáky wehrmachtu. Na okraji Čejče zastavilo i s vojáky před řeznictvím. Jeden z vojáků si chtěl koupit za jednu říšskou marku něco jen tak na pojezení. Když začal řezník odmotávat z bidla věnec špekáčků, začal voják křičet, že chce jen za tu jednu marku. Dostal vysvětlení, že je vše v pořádku. Potom vyběhl s jásotem z řeznictví a kolem krku měl omotaný věnec špekáčků místo pásu s náboji. Naše koruna byla protiprávním zásehlem německých úřadů znevýhodněna o 40% vůči německé marce, proto si voják svůj nákup tolik pochvaloval. Tak se u nás po obsazení vojáky wehrmachtu konečně najedli, protože naše státní hospodářství zatím ještě slušně fungovalo. Už v měsíci březnu bylo vydáno nařízení, které nařizovalo odevzdání zbraní v soukromém vlastnictví a také došlo k nařízení, že Vrbice

je přearazena do okresu Hodonín.

Brzy přišlo další nařízení, které prikazovalo zrušení všech spolků a organizací. Byla pouze povolena nově vzniklá organizace Národní souručenství. Na Vrbici se do souručenství na začátku náboru přihlásilo 180 členů. V kronice je uvedeno, že lidé měli strach z postihů, pokud se tam nepřihlásí. Později lidé z této organizace odcházeli. Národní souručenství mělo také organizaci mladých. Podle zápisu v obecní kronice byl vedoucím mladých Václav Michna, Vrbice č. 109. Organizace mladých se jmenovala Kuratorium. Další nepříjemností, kterou nařídily protektorátní úřady, bylo zavedení potravinových lístků a povinných dodávek produktů od zemědělců. Po vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava postupně přicházela další omezující nařízení a lidem nastaly hodně krušné chvíle.

František Janošek, únor 2019

OBECNÍ MUZEUM

Obecní muzeum zve školáky na tradiční **velikonoční hrkání**, které bude na **Zelený čtvrtek**, **Velký pátek a Bílou sobotu** (17., 18., 19. dubna). Pokud některé z dětí nemá svůj hrkač, může si ho vypůjčit v muzeu. Sraz dětí je vždy v 11:45 hodin před budovou muzea. Pro bezpečný průchod dětí uličkami Vrbice je vždy bude doprovázet dospělá osoba.

Tradiční **pletení velikonočních žil** bude probíhat v obecním muzeu na **Velikonoční neděli**, tj. 21. 4. 2019. Starší školáci si vyzkouší pletení žíly, těm mladším velikonoční žílu upleteme. Vrbových proutků bude dostatek. Obecní muzeum bude otevřeno ve zmíněný den od 14 do 17 hodin i pro případné zájemce o prohlídku expozitů v muzeu.

VELIKONOCE

Velikonoční svátky mají velmi starou tradici a jsou nejvýznamnějšími církevními svátky. Svůj původ mají v době předkřesťanské a jsou pohyblivými svátky – připadají vždy na neděli po prvním jarním úplňku. Svatky tedy mohou připadnout na kteroukoliv neděli mezi 22. březnem a 25. dubnem. Od data Velikonoc se pak odvíjí i další pohyblivé církevní svátky, například Letnice, tedy svatodušní svátky, které se se slaví padesát dnů po Velikonocích. Velikonoční svátky byly spojeny s lidovým zvykoslovím a pověrečnými praktikami, v nichž se odrážela přirozená potřeba člověka – zemědělce – zahnat své obavy z hrozné neúrody, hladu, nemoci a touhy po hmotném zabezpečení. Pochováním basy v úterý před **Popeleční středou** končí období masopustu a začíná půstové období trvající 40 dnů a končící Božím hodem velikonočním. Na popeleční – škaredou středu se svítí popel ze spálených jív-kočiček, které byly rok před tím posvěceny. V katolických kostelech se jím udílejí tzv. popelce - tj. znamení kříže na čele věřících - člověk jako součást země, ze které vychází a do níž se navrací.

Postní neděle v tomto období dostaly názvy podle obyčejů, které se v kraji dodržovaly.

První neděle dostala název – **Černá** podle barvy oblečení, které se tu neděle oblékalo.

Druhá neděle byla **Pražná** podle toho, že se vymetaly komíny nebo podle podávání jídla z opraženého obilí.

Třetí neděle **Kýchavnou** provázelo časté nachlazení od bosých nohou. Kýchnutí zrána bylo prý pro zdraví, v poledne pro štěstí, odpoledne pro nemoc. Kýchnutí třikrát za sebou pro zdraví na celý rok. Někdy se také říkalo, že kolikrát někdo kýchne, tolik roků bude ještě na světě. Tuto neděli provázely motlitby za odvrácení moru.

Čtvrtá **Družebná** neděle bývala dnem družení a smlouvání svateb.

Na **Smrtnou** neděli se malovaly výfuky (vyfouknutá vajíčka), ze vsi se vynášela Smrtka neboli Morana – bohyně zimy a smrti, do vsi se vracela děvčata s nazdobeným létečkem (stromček ozdobený pentlemi a vyfouknutými vajíčky).

Na **Květnou** neděli se v kostelech svítí jívové větvičky-kočičky. Po mši dostávali doma všichni k snědku tři kočičky, aby je během roku nebolelo v krku. Ratolestmi svćených kočiček ozdobili také celou chalupu, zastrkovali je za křížky ve světnici, nad vstupy do domu, za dveře stájí a chlévů, aby ochránily stavení před bleskem. V tento den se nesmělo nic péct, aby se nezapekl květ na stromech. Květnou nedělí začíná poslední postní pašijový neboli svatý týden:

Na **Sazometnou** – škaredou středu vymetaly hospodyně komíny a pekly jidáše, které byly pokroucené jako Jidášův charakter. Nikdo se nesměl škaredit, jinak mu to zůstalo po celý rok.

Na **Zelený čtvrtek** při mši umlkl zvuk zvonů – odlétly do Říma pro

papežské požehnání a jejich zvuk nahrazovali chlapi z celé dědiny hrkači a klapáčkami. V tento den se mohla jíst zelená jídla – polévka z jarních bylin, špenát či kopřivový salát, aby byl člověk celý rok zdravý. Pekly se mazance, perníčky a vše se potíralo medem – mělo opět zajistit draví. Do čtvrtka muselo být také všechno „pouklizené, polícené a obrovnané“.

Velký pátek je dnem velkého smutku – den Kristovy smrti na kříži. Věřilo se v ochrannou a očistnou moc vody – velkopáteční umývání v potoce, později pod pumpou ještě do východu slunce má ochránit před nemocemi. Držel se přísný půst, mohl se jíst jen tvaroh, fazole, či chléb s medem. Platil zákaz s čímkoliv hýbat, zejména se nesmělo hýbat zemí, nemá se orat (kdo na Velký pátek orá, tomu se chleba nedostává), rýt, sít, hrabat ani jinak upravovat záhony. Podle další zvyklosti nesměly ženy na Velký pátek práť prádlo – jako by se pralo v Kristově krvi. Zapovězeny byly i domácí práce – uklízení a zametání, mytí nádobí, dokonce i vaření. Na Velký pátek chodívali lidé hledat poklady, protože se věřilo v otevírání skal. Poklad označovalo buď světýlko, kvetoucí či zářící kapradí, či otvor ve skále, ze kterého vycházela záře. Také si nesměli lidé nic půjčovat od sousedů, ani jim nic nedarovali. Temné síly prý mají největší moc a snadno dokážou očarovat vypůjčenou věc. Předkové se proto obávali zlých duchů, čarodějnic a možného uhranutí. Takže se raději držte starého pořekadla: „Na Velký

pátek nepohneš zemí, nezatopíš do východu slunce, neupečeš, nevypeřeš a nevybělíš, nezameteš, nevynesesh z domu, neprodáš, nepůjčíš, nedaruješ a nepřijmeš dar“.

Bílá sobota je spojena s Kristovým vzkříšením a svěcením ohně. Před východem slunce se modlilo pod stromy v sadě, tentokrát za duše, na které nikdo nevzpomene. V kostele se ten den světil nový oheň, voda a dřevo. Při mši opět hlaholily zvony, zapalovaly se svíčky zvané paškály a zazněl velebný chorál: „Aleluja, aleluja, aleluja“. Býval to nejvznešenější okamžik celých velikonočních dnů. Od Vzkříšení se opět začalo chodit po besedách, ženy odložily postní oblečení a barevnost krojů doplňovala rozkvetlou přírodu.

Na **Boží hod** v neděli se směly jíst až pokrmy posvěcené při mši v kostele. Světil se beránek, mazanec, vajíčka, koláče, bábovky, chleba a víno. Rodina se sešla u svátečně prostřeného stolu, otec oloupal posvěcená vařená vejce, rozdělil je na dílky podle počtu přítomných osob a společně je snědli, aby „rodina zůstala pohromadě a ušetřena nepříjemností“. I každá návštěva dostala kousek posvěceného pokrmu. Odpoledne hospodář s hospodyní roznesli po polích jednoduché křížky z březového dřeva v sobotu posvěceného a stavěli je do ozimu s přáním, aby Bůh naspořil a nedopustil krupobití. Odpoledne chlapci pletli pomlázky – žily a děvčata chystala vajíčka na „šlaháčku“.

Na **červené pondělí** časně zrána hospodář začal vymrskávat hospodyni, aby jí vyhnal zlý jazyk, za ním mrskal pacholek děvečku, bratr sestru, to aby pamatovaly na očistec a každý žádal po malovaném vajíčku. Alespoň jedno muselo být červené – symbolizovalo tak živou plodnou sílu. Dopoledne chodily na „šlaháčku“ skupiny chlapců s opentlenými žilami z vrbového proutí. Věřilo se, že se v čerstvě uříznutých prutech skrývá omlazující síla – míza, která šlehnutím měla přenést životodárnou sílu na člověka. Kdo chtěl být „pomlazen“, musel se nechat vyšlehat a zaplatit za to malovanými vajíčky. Těm starším chlapcům bývala darována vajíčka syrová a ti je buď zpeněžili nebo si z nich nechali udělat

v hospodě smaženici.

Uplést pořádnou „žilu“ musel umět každý kluk. A kdoví, kolik jich to umí dnes. Zkuste vy starší, kteří to ještě umíte, naučit to ty dnešní mladé, aby tento zvyk nevymizel.

Prastarým zvykem svátků jara je i malování vajíček. Vajíčko – skrývajícím zárodek nového života, se stává v poezii Velikonoc symbolem života, který vítězí nad smrtí. V dnešní době je k dostání spousta barev, obtisků, či jiných zdobení vajíček. Ale čím a jak malovali a zdobili vajíčka naši předkové?

Zkuste letos třeba přírodně barvená vajíčka. Například žluté nabarvíte vajíčka silným odvarem ze slámy nebo šafránu (to by ale bylo pěkně drahé!). Žlutozelenou barvu dostanete z odvaru ovsa, kmínu, zázvoru, lipového květu. Zelená budou vajíčka z odvaru listů barvínku, kopřivy, jmelí, ozimu nebo petrželové nati, červenohnědou barvu skořápek dostaneme z cibulových slupek, obalená vajíčka do slupek ovážeme a dostaneme vejce mramorovaná. Na vajíčko dáme lísteček nebo kvítek a nechám vařit v nálevu se slupkami a máme vajíčka batikovaná. Červená barva vznikne z cibulového odvaru s octem, hnědá z dubové a ořechové kůry, rezavohnědá z vývaru ořechových listů a fialová z odvaru červené řepy.

Šikovnější děvčata zdobila vajíčka voskovanou batikou, slámou, vyskrabovanými ornamenty nebo nápisy.

Slavnostně nazdobený velikonoční stůl doplňoval beránek, kraslice a miska s jarním osením.

K jarním svátkům patří typické pečivo – je kynuté, protože s přicházejícím sluncem všechno nabývá, pučí a kvete. Bývalo zvykem pochutnávat

si na jidáších a mazancích. Od pradávna býval tradičním masitým velikonočním jídlem pečený beránek nebo kůzle, dnes bývá pečený beránek z těsta. Po zimě se také nezapomínalo na přísun vitamínů – vařila se polévka z čerstvých jarních bylin nebo se bylinky přidávaly do velikonoční nádivky.

Dnešní koledování vypadá úplně jinak. Kluci o vařená vajíčka (ani zdobená) už pomalu nestojí – nacházíme je porozbíjená po obci, jak s nimi po sobě házejí. Malí mají nejraději Kinder vajíčka a různé cukrovinky, ti náročnější dokonce i peníze.

No taková je doba, s tím nic nenaděláme. Je pryč doba skromnosti a úcty k tradicím.

A CO TAK NĚJAKOU JARNÍ PRANOSTIKU? PLATÍ DNES JEŠTĚ?

Duben? Ten je pokládán za dobu, kdy se definitivně zima zbavuje vlády. Proto se duben neobejde bez početného střetávání a zápolení zimy a léta, je pro něj příznačná povětrnostní nestálost a proměnlivost – známé aprílové počasí.

Aprílové počasí jsou časy a nečasy.

Aprílové počasí má daleko do krásy.

V dubnu se zima a léto přetahují o vládu.

Jaro má sedmero počasí, v dubnu však žádné neschází.

Aprílové počasí je nad ženu vrtkavější.

Užijte příchodu jara a na závěr jedna dobrá rada – smějte se, protože ve známém rčení „Veselá mysl, půl zdraví“ je kus pravdy. Vědci zjistili, že smích může opravdu zvýšit obranyschopnost organismu vůči nemocem. Vím, dnešní doba smíchu moc nepřije. Sama jsem zjistila, že moc příležitosti k zasmání nemám a od srdce jsem se už dost dlouho nezasmála. Ale zkusme to. Protože, kdo se často směje, žije prý déle. A ještě jedna stará tradice, která potěší zejména nás ženy. Na Velikonoce je zvykem pořídit si něco nového na sebe, aby nás nepokakal beránek.

Bohumila Bařinová

VRBEČTÍ LEGIONÁŘI

Celkem jich bylo více jak 950. Přesný počet neznáme, ale v rámci výzkumu se tyto počty upřesňují a můžeme se tak po více jak 100 letech dozvědět, kolik jich skutečně bylo. O koho se jedná? O rodáky Břeclavska, kteří se se rozhodli podpořit myšlenku České a Slovenské Národní Rady pod vedením Masaryka a Štefánika a vstoupili do československé zahraniční armády ve Francii, Itálii a Rusku v nejistých dobách Velké války. A mezi nimi i rodáci z Vrbice. V loňském roce v Boleradicích vyšla na veřejnost první kniha z edice (ne)Zapomenutí legionářští bráskové s podtitulem Kloboucko. Jednalo se o více jak 140 rodáků obcí Boleradice, Borkovany, Brumovice, Diváky, Kašnice, Klobouky u Brna, Krumvíř, Morkůvky, Velké Hostěradky. Vznikla edice, která má za cíl najít osudy rodáků jednotlivých obcí Břeclavska, kteří většinou odešli do Velké války – I. světové války jako rakouští vojáci, padli do zajetí a vrátili se jako českoslovenští vojáci – legionáři, nebo jako pracovníci československé zahraniční armády, tedy ti, kteří sice nebojovali, ale zabezpečovali chod této armády v zahraničí. Jednalo se o vojáky v Rusku, Francii, Itálii, ale také v srbské dobrovolnické armádě. Díky databázi Vojenského ústředního archivu tak známe jejich jména, víme, kde v rámci československé armády sloužili, v mnoha případech víme i co se s nimi stalo po návratu do vlasti, kterou svou vojenskou činností pomohli vybojovat. Měli výhody, či se k nim vlast obrátila zády? Čekala na ně rodina, nebo si založili rodiny nové? Zůstali v republice, nebo se vystěhovali za práci např. do Argentiny či kolonizovali – vytvořili nové vesnice na Slovensku a Podkarpatské Rusi? Jaké byly osudy těchto rodáků jednotlivých obcí Břeclavska. Dne 6. dubna 2019 byla vydána druhá část této edice – Velkopavlovicko s obcemi Bořetice, Horní Bojanovice, Kobylí, Němčičky, Velké Pavlovice a Vrbice, celkem dalších 125 osudů rodáků

z Velkopavlovicka a z toho 22 osudů příslušníků československého zahraničního vojska – rodáků z Vrbice. To, jestli se nám podařilo najít jejich osudy, získat jejich fotografie či vzpomínky, informace o jejich následném životě v nové republice, můžete posoudit v knize (ne)Zapomenutí legionářští bráskové – Velkopavlovicko, knihu lze získat na Obecním úřadě ve Vrbici anebo v rámci autogramiády a prezentace vrbeckých rodáků – příslušníků československé zahraniční armády, která se uskuteční v místní knihovně dne 24. dubna 2019 od 18 hod. A kdo vlastně byl tím „vrbečkem“ v československé zahraniční armádě? Bařina František, Bláha Ludvík, Blanař Antonín, Blanař Jan, Černý Antonín, Figrán Matěj, Herzán

Cyril, Kolařík František, bratři Křenek Josef a Petr, Nejedlík Augustin, Nejedlík Karel, Opluštil Josef, Sedláček Stanislav, Stanický Pavel, Stávek Antonín, Stávek František, Súkal Šimon, Šimeček Jakub, Šmíd Josef, Válek František a Varmuža František. Z Vrbice do války odešli i dva místní učitelé, kteří se domů vrátili jako legionáři, ale nebyli místními rodáky – Bohumil Horňanský a Jaroslav Smejkal. Našli jste známé jméno, jste jejich potomci, nebo se jen o tuto problematiku zajímáte?

Zveme Vás na autogramiádu a prezentaci vrbeckých „legionářů“ dne 24. dubna 2019 od 18 hod.

Mgr. František Trávníček

Spolek vojenské historie Valtice, z. s.

GIRASOLE

NOVINKY V SOCIÁLNÍ OBLASTI: ZVÝŠENÍ PŘÍSPĚVKU NA PÉČI

Domácí péče je v naší společnosti a v dnešní době stále více aktuální téma, co se důležitosti a užitečnosti týče. Vzhledem k celkové dlouhodobé vidině stárnutí společnosti je vcelku na místě zabývat se právě touto problematikou a fandit každému pokroku v této oblasti. Rodina jakožto základ společnosti je ve většině případů také prvním místem, kam jedinec přichází, ve které je vychováván a v níž prožívá významné události, proč by tomu nemohlo být i nadále? Je přeci přirozené, že člověk, který už není schopen svými silami danou situaci zvládnout, a tudíž je do určité nebo plné míry odkázán na péči jiné osoby, může chtít tyto chvíle prožívat v jeho domácím prostředí. A právě zvýšení příspěvku na péči tuhle situaci umožňuje.

Od února 2019 došlo ke zvýšení příspěvku na péči o osoby blízké a o lidi s postižením. Konkrétně se jedná od 1. dubna 2019 o navýšení příspěvku u IV. Stupně, tedy lidí s nejtěžším postižením, o šest tisíc korun na celkovou částku 19 200 korun měsíčně. A dále od 1. července 2019 o navýšení příspěvku u III. stupně, těžce postižených osob, z 8800 korun na 12 800 Kč, u dětí na 13 900 Kč.

Příspěvek na péči stát poskytuje lidem, kteří se při zvládání každodenních činností neobejdou bez pomoci druhých. Nejčastěji jde o osoby těžce nemocné, zdravotně

postižené nebo seniory ve vysokém věku. Příjemcem dávky je vždycky osoba, která pomoc druhých potřebuje: právě z příspěvku na péči si ji má hradit.

Zvýšením příspěvku na péči dojde k posílení finančních zdrojů jeho příjemců, a tím ke snížení tlaku na poskytování pobytových sociálních služeb. Tyto osoby budou moci déle zůstat ve svém přirozeném sociálním

prostředí a využívat terénní a ambulantní služby. Péči může zajišťovat rodina či blízcí, asistent sociální péče, registrovaný poskytovatel sociálních služeb nebo speciální lůžkové zdravotnické zařízení hospicového typu.

Mgr. Lenka Trojaková,
Bc. Martina Škývarová, DiS.
(Girasole, z. s., Hustopeče)

Pečujete o někoho doma?

Máte maminku, tatínka, příbuzného v domácí péči?
Nevíte, jaké služby a dávky můžete využít?
Nebo si chcete jen tak popovídat? Nejste sami! Jsme tu pro Vás.

Poradna pro pečující

V poradně Vám poskytneme informace o sociálních dávkách, sociálních službách a kompenzačních pomůckách, které můžete využít. Poradíme s úpravou bytu a zařízením a zprostředkujeme kontakt s psychologem, duchovním či poradcem pro pozůstalé.

Kontakt: 775 099 953, skyvarova@girasole.cz
Poliklinika Hustopeče, Hybešova 5, ÚT, ČT 8:00-12:00, 12:30-15:00

Svépomocná setkání pečujících

Každého čtvrt roku se společně scházíme s dalšími pečujícími, nad kávou probereme všechny radosti a strasti. Seznámíme Vás s novinkami v domácí péči a ve spolupráci se zdravotní sestrou si názorně ukážeme např. správné polohování nebo další odborné postupy.

Kontakt: 775 099 953, skyvarova@girasole.cz

Vzdělávací program "Nejste sami!"

Kurz probíhá od ledna do června v Brně a je rozdělen do 14 sobotních přednášek. Na každém setkání přednáší jiný lektor - odborník v oboru, jehož je možné se na cokoli zeptat. Naučíte se například jak řešit krizové situace, jak pečovat o blízkého i o sebe, jak efektivně komunikovat atd.

Kapacita jednoho běhu je 20 osob. Celý program je bezplatný a je akreditován MPSV 100 hodinami pro pracovníky v sociálních službách.

Kontakt: 775 246 708, trojakova@girasole.cz

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

www.girasole.cz

VINAŘI VRBICE

VÝSTAVA VÍN 2019

V sobotu 13. dubna se v sále kulturního domu na Vrbici uskutečnila tradiční výstava vín, pořádaná společkem Vinaři Vrbice. Soutěže se zúčastnila řada vinařů nejen z Vrbice, ale i z blízkého či vzdálenějšího okolí. Návštěvníci měli možnost ochutnat 498 vystavených vín, z toho 292 bílých, 43 růžových a 163 červených vín.

Z hodnocení, které se konalo v neděli 7. dubna, vzešla tato ocenění:

Šampion bílých vín: MiToMa Vrbice s.r.o., Neuburské 2018

Šampion bílých archivních vín: Vinařství Baraque, Veltlínské zelené, p.s., 2016

Šampion červených vín: Vinařství Hasík, Merlot, p.s., 2018

Šampion červených archivních vín: Zapletal Václav, Modrý Portugal, kab., 2017

Šampion rosé vín: Bršťák Antonín, Frankovka rosé 2018

Cena starosty obce: Osička Vít, Svatovavřínecké 2018

Nejlepší kolekce výstavy: Vinařství Baraque, Vrbice

Děkujeme všem vinařům za dodané vzorky a návštěvníkům za to, že výstavě vín zachovávají přízeň. V neposlední řadě patří poděkování obci Vrbice za podporu nejen pro tuto akci.

VRBEČTÍ VINAŘI NA VINUM JUVENALE

Soutěž VINUM JUVENALE je první soutěží mladých vín a i letos se jí se svými víny zúčastnila řada vinařů z Vrbice.

Na slavnostním vyhlášení výsledků, které se konalo v hotelu Voroněž v Brně, si zlatý košťář (cenu za vítěze kategorie) převzali zástupci vinařství Baraque za Děvín a vinařství Leoš Horák za Merlot. Zlatou medaili bylo oceněno Neuburské a Sauvignon od vinařství MiToMa Vrbice s.r.o.,

a Pálava a Dornfelder od vinařství Libor Bařina. Tato dvě vinařství se podělila i o tři stříbrné medaile – MiToMa za Chardonnay a Rulandské šedé, a vinařství Bařina rovněž za Rulandské šedé.

Ač neověněna medailemi, zúčastnila se soutěže také vína z vinařství STAFICA, s.r.o., vinařství Bočko a vinařství Zálešák, a mezi téměř 650 vzorky ze Slovenska, Čech a Moravy rozhodně ostudu neudělala. Všem

vinařům děkujeme za reprezentaci.

VINAŘI VRBICE ZVOU NA Z KOPCA DO KOPCA

Každoroční otevřené sklepy vinařů z Vrbice s názvem Z kopca do kopca připadly letos na sobotu 4. května. Dveře svých sklepů v 10 hodin otevře 32 řádných i přidružených členů spolku. Akce se těší turistické oblibě, a my

bychom všem Vrbečákům rádi poděkovali za trpělivost a shovívavost, kterou s návštěvníky akce máte.

Všichni jste srdečně zváni nejen na skleničku do otevřených sklepů, ale také na doprovodný program v podobě závodů koloběžek. Pozor, nejmladší kategorie startuje letos už od 11.00! Kategorie dospělých závodníků byly

z bezpečnostních důvodů zrušeny, nicméně i tak můžete využít půjčovny koloběžek YEDOO.

Večerní program jsme tentokrát zkusili přesunout do areálu za kulturním domem, kde bude hrát cimbálová muzika Zádruha z Dolních Bojanovic. Všichni jste srdečně zváni i tam.

Lenka Machovská

ČASOVÝ HARMONOGRAM ZÁVODŮ DĚTÍ

10:00 - 15:00		Půjčovna koloběžek pro děti i dospělé	
od 10:00	Registrace (Ukončení registrace dané kategorie je vždy 30 minut před závodem)		Trasa a počet kol
11:00	Odrážedla do 4 let	holky	Trasa č. 1 - 1x
		kluci	
11:15	Koloběžky 4 - 5 let	holky	Trasa č. 2 - 1x
		kluci	
11:45	Koloběžky 6 - 7 let	holky	Trasa č. 2 - 2x
		kluci	
12:15	Koloběžky 8 - 10 let	holky	Trasa č. 2 - 3x
		kluci	
12:45	Koloběžky 11 - 14 let	holky	Trasa č. 2 - 4x
		kluci	
13:15	Vyhlášení výsledků a slosování		

MUŽÁCI Z VRBICE

Začátkem prosince obec vypravila do partnerské Veličné na Slovensku 2 autobusy účinkujících – zpěváčky, děti základní školy a jejich doprovod, mužáky a další zájemce o vánoční trhy. Protože se jednalo o vánoční jarmark, zaznívaly tam většinou koledy, mužáci pak přidali i naše lidové písničky. Vystoupení dětí (pod vedením Markéty Veverkové) i mužáků mělo velký úspěch, organizátoři akce se o všechny hezky starali a ani nás nechtěli pustit domů.

Mužáci z Vrbice byli koncem loňského roku na půlnoční štědrovečerní mši součástí velkého tělesa zpěváků a hudebníků, které domácím i přespolním ve vrbeckém kostele sv. Jiljí zazpívalo a zahrálo Českou Rybovu mši. Na dirigentském stupínku stál samozřejmě regenschori Vašek Hasiš st., který organizoval a koordinoval zkoušky, na varhany excelentně hrála Jana Otáhalová z Kobylí. Jinak byly v našem orchestru slyšet žestě, housle, klarinety, basa, čelo a z čejkovského kostela zapůjčené tympany. Kromě mužáků a přespolních hostů

musím pochválit i holky z Kamínku, které zrají jako víno. Při doznění posledních tónů nám bylo líto, že tak krásné dílo končí a nezpívá se vícekrát, třeba v sousedních farnostech, když už nácvik dal tolik práce. Je ale velký problém dát dohromady hlavně všechny hudebníky – mnozí jsou i z daleka a v době vánočních svátků mají spoustu vlastních aktivit. O to víc si ceníme každou příležitost tuto Rybovu mši si zazpívat. Doufám, že se příští rok opět podaří domluvit hudebníci, aby mohla na Vánoce v plné síle zaznít „Rybovka“.

Na Štěpána se mužáci rozhodli podpořit svojí účastí v kostele vrbeckou chasu, která se dostavila v nedůstojném počtu 2 kluků. Je velká škoda, že upadá zájem o účast na těchto slavnostech. Mužáci si při mši stříhli pár vánočních koled a dle reakce zúčastněných by to mohl být začátek tradice.

Další akcí, kam jsme byli pozváni, bylo 11. ledna zpívání u cimbalu v Žabčicích. Tam nás mile přivítalo publikum, s jakým zájmem

poslouchalo naše písničky... Však byl také zvýšený zájem o naše CD. Některé diváčky dokonce vyžadovaly zazpívat písničky z prvního CD. Na oplátku pozveme mužáky ze Žabčic na naše zpívání na Vrbici.

A co nás v nejbližší době čeká? V květnu je každoroční modrohorské zpívání ve Velkých Pavlovicích – tentokrát to nebude pod rozhlednou, ale na Ekocentru Trkmanka. Dále nás již několik let zvou na Lázeňské zpívání mužský sbor Krasavci z Ostrožské Nové Vsi – jejich termín se vždy křížil se zpěvem pod rozhlednou, ale letos se zvládne obojí, tak už se těšíme.

Někteří jste si již všimli, že už skoro rok s námi zpívá Libor Vaněček z Čejče, který posílí druhé hlasy po odchodu Ondry Matějky. A dalším čerstvým přírůstkem je Franta Režný, ten je zatím v záběhu, momentálně nasává tóniny a učí se slova našich písniček. Přejeme mu, aby byl brzy platným a hrdým členem našeho sdružení...

Za Mužáky z Vrbice Luděk Petrásek

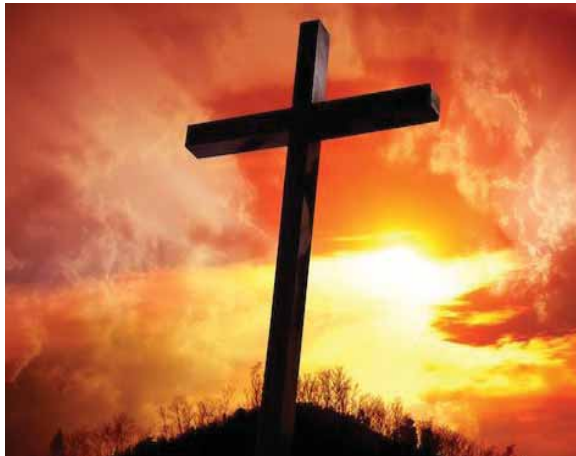

FARNOST VRBICE

VELIKONOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Když se konají olympijské hry nebo mistrovství světa, mnoho lidí má upřený pohled na tyto události. Ten, kdo je zapálený do sportu, jistě drží palce našim sportovcům a raduje se z každé medaile. Kolik důležitých a slavných věcí se děje na světě - a bez nás, např. když se rozdělují olympijské medaile nebo se setkávají hlavy států. A mnohdy se nás to ani nijak přímo netýká. Ale je tu přece jedna stěžejní událost, která se týká všech lidí a tou je, že Ježíš Kristus vstal z mrtvých. Možná to některé lidi ani tak nezajímá. Ale tato událost má dopad na celé dějiny lidstva a každý rok ji slavíme o Velikonocích. Pro věřící křesťany jsou to největší a nejdůležitější svátky v roce, protože od nich se odvíjí křesťanská víra a naděje člověka v život věčný. Kdyby Kristus za nás nezemřel a nevstal z mrtvých, život by neměl smysl. Víra ve vzkříšení dává člověku smysl života. To dosvědčuje svědectví jedné novinářky, která vzpomíná:

„Jednoho slunečného dubnového dne, vyzbrojená perem a poznámkovým blokem, jsem se vydala do pěší zóny našeho města. Zde jsem se ptala lidí, co pro ně znamenají Velikonoce: „několik volných dní, nákupy, stres, velké uklízení, dovolená.“

Všechny tyto odpovědi mě neuspokojovaly. Chtěla jsem to už vzdát, když v tom jsem potkala malé děvče, které vycházelo z květinářství s květinami v ruce. Vypadalo mile, a tak jsem se k děvčeti přiblížila:

„Mohla bych se tě na něco zeptat?

Řekla bys mi, co pro tebe znamenají Velikonoce? Děvče chvíli uvažovalo a potom řeklo: „Velikonoce, to znamená pro mě tolik jako nový život. Ježíš Kristus zemřel za nás na kříži a o Velké noci vstal z mrtvých. Tím nám řekl, že i my jednou vstaneme z mrtvých a budeme mít nový život. O Velikonocích máme myslet na to, že smrtí všechno nekončí.“

Byla jsem zaražená nad slovy tohoto děvče, které mohlo mít tak 9 roků. „To ti snad řekla tvoje maminka?“ Děvče přikývlo: „Ano, to mi ona pověděla krátce předtím, než zemřela minulý rok na Velikonoce. Nyní ji jdu dát tyto květiny na hrob.“

Novinářka pak ještě dlouho přemýšlela o slovech toho děvčete. Několik jasných obyčejných, ale věrohodných slov matky stačilo malému děvčeti k víře ve vzkříšení a dalo ji smysl dál žít.

**Velikonoce plné naděje a radosti
Vám přeje**

P. Tomáš Caha, farář

CARLO CARRETO: „CO ZNAMENÁ VĚŘIT VE VZKŘÍŠENÍ“

Až uvidíš bouřku, která tříští les, zemětřesení, které mává zemí, řekni si: „Věřím, že les se obnoví, že se země vrátí do své nehybnosti.“

Když tě bude hřích škrtit a bude ti, jako by ses dusil, řekni si: „Kristus vstal z mrtvých a já vstanu ze svého hříchu.“

Když ti bude stáří a nemoc ztrpčovat život, řekni si: „Ježíš vstal

z mrtvých a učinil nové nebe a novou zemi.“

Když uvidíš svého syna utíkat z domova a tvé sny se ti rozplynou, řekni si: „Můj syn Bohu neunikne, Bůh ho miluje.“

Až si povšimneš, že láska kolem tebe uhasíná, až se ti bude zdát, že svět je porážkou Boha, až ti bude nevolno ze zmatku, teroru a války, řekni

si: „Ježíš zemřel a vstal, aby přinesl spásu.“

Až někdo z tvých blízkých bude na smrtelné posteli a budeš hledět na jeho smrtelnou úzkost z odloučení, řekni jemu i sobě: „Uvidíme se v království Božím.“

Tohle znamená věřit ve vzkříšení!

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY VE FARNOSTECH KOBYLÍ, BOŘETICE A VRBICE

18. 4. Zelený čtvrtek

Kobylí 18:00 mše svatá

19. 4. Velký pátek

Bořetice, Vrbice, Kobylí

9:00-12:00 - kostel otevřen k modlitbě

Vrbice 15:00 křížová cesta,

16:00 velkopáteční obřady

20. 4. Bílá sobota

Bořetice, Vrbice, Kobylí

9:00 - 15:00 kostel otevřen k modlitbě u Božího hrobu

Bořetice 20:00 velikonoční vigilie - mše sv. s obnovou křestních slibů a po mši sv. občerstvení na faře

Na obřady velikonočního třídení bude zajištěn svozový autobus.

21. 4. Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

Vrbice 8:00

Bořetice 9:30

Kobylí 11:00

Při mši svaté se budou žehnat velikonoční pokrmy.

22. 4. Pondělí velikonoční

Vrbice 8:00

Bořetice 9.30; Kobylí 11:00

KOSTEL SV. JILJÍ SE BUDE PŘIPRAVOVAT NA 100. VÝROČÍ POSVĚCENÍ

10. října 2020 bude 100 let, kdy byl kostel sv. Jiljí dokončen a posvěcen brněnským biskupem Kleinem. Jistě to byla velká událost pro věřící Vrbice postavit si vlastní kostel, kde se mohou modlit, slavit mši svatou a přijímat svátosti. Srdcem obce a dominantou krajiny je kostel, který je vidět z mnoha stran. Na žádné etiketě vína z Vrbice nechybí jeho obrázek. Můžeme říct, že je to chlouba Vrbečáků. Příští rok náš kostel bude slavit velké jubileum, na které se chceme připravit jak opravou, tak i různými kulturními i duchovními akcemi ve farnosti a v obci.

Říká se lidové přísloví: „Je práce jak na kostele“. Vy, kteří bydlíte v rodinném domě, sami dobře víte, že je potřeba se o něj stále starat a pečovat. A s kostelem je to podobně.

V minulosti se podařilo opravit střechu a udělat novou fasádu díky finanční pomoci mnoha dárců. Ještě nám zbývá interiér, který také už potřebuje svou opravu. Projektovou dokumentaci zpracovali Ing.

arch. Milan a Hana Nytrovi. Počítá se s novou elektroinstalací a osvětlením, s novým podlahovým topením, s novou dlažbou a s novou úpravou liturgického prostoru - obětní stůl, ambon, sedadla, umístění soch, nový oltářní obraz sv. Jiljí, ozvučení kostela, výmalba. Práce v interiéru začnou po

slavnosti svatého přijímání v pondělí 10. června a pravděpodobně skončí koncem září.

Všechny nedělní mše svaté budou přesunuty do kulturního domu kromě dvou nedělí - 16. 6. a 30. 6., kdy je obsazený kulturní dům. V tyto dvě neděle se budete muset vypravit na mši sv. do okolních farností. V případě pohřbu bude mše sv. nebo rozloučení v kostele Kobylí.

Oprava kostela bude náročná po stránce finanční a časové. Předpokládané přímé náklady budou asi 2 miliony Kč. Bude dobré, když si toto bohužel dlo vezmeme za své a zapojíme se i do některých prací brigádnicky, a tím se ušetří i nějaké peníze. Předem děkuji obci Vrbice za finanční příspěvek a pomoc při realizaci, bez kterých by se oprava neuskutečnila.

V první řadě svěťme Pánu Bohu tuto opravu kostela a modleme se za to, aby se dílo zdařilo. Neboť v bibli v 127. žalmu se říká: „Když nestaví dům Hospodin, marně se lopotí, kdo ho stavějí, když nestřeží město Hospodin, marně bdí strážce“. Dá-li Bůh, tak začátkem června 2020 bude oprava kostela zakončena slavností, na kterou bude pozván pan biskup.

P. Tomáš Caha, farář

ZPRÁVA O VEŘEJNÉ SBÍRCE NA OPRAVU INTERIÉRU KOSTELA SV. JILJÍ VE VRBICI

Od 1. 2. 2017 jsou finanční prostředky na opravu interiéru kostela sv. Jiljí ve Vrbici shromažďovány na zvláštním bankovním účtu 115-3917230207/0100 v rámci veřejné sbírky s č.j. JMK/1880/2017

Farníci spolu s Obcí Vrbice uspořádali v roce 2018 jako součást sbírky několik dílčích akcí:

- výtěžek ze stánku s haluškami a dobrotami tetiček na akci Z kopca do kopca dne 13. 5. 2017 činil 39.497 Kč,
- výtěžek z akce Bacha na cimbál dne 17. 5. 2017 činil 3.892 Kč,
- výtěžek z akce Varhanní koncert dne 20. 5. 2017 činil 1.720 Kč,
- výtěžek z koncertu Kamínku v roce 2016 činil 10.000 Kč,

- výtěžek z akce Swingový podvečer dne 3. 6. 2017 činil 20.423 Kč,
- výtěžek v rámci akce Vrbecká dědina dne 10. 6. 2017 činil 4.091 Kč,
- výtěžek v rámci akce Krajem André dne 24. 6. 2017 činil 1.273 Kč,
- výtěžek z koncertu Kamínku dne 25. 11. 2017 činil 10.079 Kč,
- výtěžek ze sbírky po obci do započtených pokladniček dne 21. 4. 2018 činil 154.139 Kč,
- výtěžek ze stánku s haluškami a dobrotami tetiček na akci Z kopca do kopca dne 5. 5. 2018 činil 78.373 Kč,
- výtěžek z koncertu Kamínku dne 25. 11. 2018 činil 15.000 Kč,
- výtěžek z jarmarku při Rozsvěcení vánočního stromu dne 2. 12. 2018 činil 7.700 Kč,
- výtěžek z koncertu Lucie Silkenové, Jana Rezka a Vladimíra Roubala dne 1. 3. 2019 činil 20.000 Kč.

V období 1. 2. 2017 – 8. 4. 2019 byly na výše uvedený sbírkový účet přijaty dary od občanů a přátel obce ve výši 300 Kč, 5.000 Kč, 1.000 Kč, 2.000 Kč, 25.000 Kč, 200 Kč, 2.000 Kč, 1.000 Kč, 4.000 Kč, 200 Kč, 200 Kč, 200 Kč, 200 Kč, 200 Kč, 20.000 Kč, 1.000 Kč, 3.100 Kč, 200 Kč, 200 Kč, 4.000 Kč a 200 Kč.

K datu 8. 4. 2019 činily finanční prostředky na sbírkovém účtu **436.529 Kč**. Sbírkový účet je nadále otevřen až do 31. 12. 2019.

O poskytnutém daru může Obec Vrbice za účelem uplatnění odpočtu hodnoty daru ze základu daně vystavit dárce potvrzení.

Děkujeme za každý dar i za všechny ruče přiložené k dílu.

*Římskokatolická farnost Vrbice
a Obec Vrbice*

PROSBA ZA LETOŠNÍ ÚRODU

Žijeme v zemi, kde můžeme říci, že máme, na co si vzpomeneme. Existují však země, kde lidé žijí v bídě a řeší každodenně, co budou jíst a pít.

To, že se urodí na našich zahradách, polích a ve vinohradech dnes vůbec není samozřejmé. Naši předkové si toto uvědomovali více než my, protože byli více spjatí s přírodou. Stavěli kříže u polí a chodili prosit Boha Stvořitele a dárce všeho dobra

o požehnání, aby jejich úsilí obdělávat půdu a sklízet její plody bylo k jeho oslavě a k jejich užitku. Také nezapomněli mu po sklizni poděkovat při mši svaté. Když se tolik neurodilo, tak se museli uskromnit. Víme, že mezi vámi jsou vinaři a zemědělci, pro které je hospodaření zdrojem obživy, a jistě máte starosti, aby se vám urodilo. Sami dobře víte, co všechno ohrožuje úrodu - mrazy, kroupy, různé škůdci

a hlavně v dnešní době se potýkáme s velkým suchem. A bohužel i my lidé svým špatným chováním ohrožujeme přírodu.

A proto bych Vás chtěl pozvat ke krátké pobožnosti k žehnání zahrad, polí a vinogradů v neděli 28. dubna ve 14:30 hodin ke křížku směrem na Čejkovice. Budeme prosit Boha o požehnání pro nás a pro naši zemi.

OHLÉDNUTÍ ZA VÝLETEM DO TŘEŠTĚ – BÝVALÉ FARNOSTI OTCE TOMÁŠE

V sobotu 19. ledna se naše farnost v zastoupení několika členů spolu s bořetickou a kobylskou farností vydala do Třeště na „Betlémskou cestu městem“ – prohlídku betlémů v domácnostech, která se koná každoročně od 26. 12. do 2. 2.

Za mrazivého rána jsme nastoupili do dvoupatrového autobusu a vyjeli jsme, jak říkal otec Tomáš, z moravské Sahary do moravské Sibíře.

Po příjezdu do Třeště na nás zavalil mrazivý vzduch (asi o 5 °C míň než u nás). V kostele sv. Kateřiny Sienské nás přivítal vedoucí betlemářského spolku a pověděl nám něco o kostele a o betlémech. Vzadu v kostele byl velký nádherný betlém, který byl zajímavý tím, že neměl Jezulátko v jesličkách, ale měla ho P. Maria na klíně. Dozvěděli jsme se, že po svátku

Tří králů vyměňují Jezulátko v jesličkách za batolátko.

Posléze jsme vytvořili skupinky cca. po deseti členech a postupně jsme za doprovodu místních průvodců navštěvovali jednotlivé expozice betlémů.

Každý betlemář nám ochotně ukázal svůj betlém, který vždy zabíral 1 místnost domu, betlém byl v každém kousku místnosti, do které se skupinka vešla jen taktak.

Někdy se skupinky u domu potkaly a muselo se čekat, než se skupinky vystřídají. Ale nikomu to nevadilo. Zpívali jsme koledy, občerstvili se z vlastních zásob a nechyběl ani „vitamín S“ neboli „tekutý svetr“, který měl někdo ve skupince. Ochotní betlemáři nám uvařili i horký čaj. Prohlídky po domácnostech jsme zakončili v místní pobočce Muzea Vysočiny, kde jsme si mohli prohlédnout i další betlémy.

Betlémy se dědí z generace na generaci už 200 let. Každý betlém je jiný

a betlemáři svůj betlém stále obohacují o nové postavičky, krajiny a betlémy rozšiřují a mění. Betlémy jsou propracované a zajímavé i tím, jak různé mechanismy dávají postavám život (pohyblivé betlémy).

Po společném obědě v restauraci jsme se vydali autobusem do Třebíče. Cestou jsme viděli krásně zasněženou krajinu, která u nás nebyla.

V Třebíči nás čekala prohlídka baziliky sv. Prokopa – kamenná stavba s lomenými oblouky, kaplí a kryptou, která se proslavila i ve filmech (např. Markéta Lazarová).

V bazilice byl velký papírový betlém a před ní slámový v životní velikosti. Po prohlídce baziliky jsme zamířili k domovu.

Výlet byl krásným zážitkem nejen pro dospělé, ale i pro děti. Otec Tomáš slíbil, že příští rok určitě pojedeme znovu.

Magda Marková

PLÁN AKCÍ VE FARNOSTI VRBICE

28. 4. 2019 V 14:30 HODIN

PROSBA ZA LETOŠNÍ ÚRODU VE VINOHRADECH, V POLÍCH A ZAHRADÁCH U KŘÍŽE SMĚREM NA ČEJKOVICE

1. 5. 2019

FARNÍ POUŤ NA TURZOVKU

8. 5. 2019 V 8:00 HODIN

FARNÍ POUŤ DO ŽAROŠIC - ODCHOD OD KOSTELA V KOBYLÍ

12. 5. 2019 V 8:00 HODIN

UDĚLOVÁNÍ SVÁTOSTI NEMOCNÝCH PŘI MŠI SVATÉ

9. 6. 2019 V 11:00 HODIN

SLAVNOST PRVNÍHO SVATÉHO PŘIJÍMÁNÍ DĚTÍ

OD 10. 6. 2019

KOSTEL UZAVŘEN Z DŮVODU OPRAVY INTERIÉRU

22. 6. 2019 V 15:00 HODIN

FARNÍ GRILOVAČKA

23. 6. 2019 V 10:00 HODIN

SLAVNOST BOŽÍHO TĚLA - MŠE VENKU

25. 8. 2019 V 8:00 HODIN

HODOVÁ MŠE SVATÁ

1. 9. 2019 V 9:30 HODIN

NA KONCI MŠE ŽEHNÁNÍ PRVNÁČKŮM

POETICKÝ PODVEČER V KOSTELE

Jednoho lednového podvečera zazvonil telefon a ozval se hlas **Lucky Silkenové**, kterou jsem od hodů neviděl. Sršela jako vždy pozitivní energií a z jejich slov bylo zřejmé, že Vrbice v jejím srdci má své pevné místo. Její nabídka byla pečlivě připravená a pro Vrbici a Vrbečáky velmi lákáva a potěšující: „Pojďme udělat s kamarády pro vrbecký kostel koncert“. Z kamarádů se nakonec vyklubali jeden z nejlepších varhaníků naší republiky – Vladimír Roubal, ředitel chrámové hudby Královské kanonie premonstrátů v Praze na Strahově, a Jan Rezek, violoncellista, dirigent a regenschori Svatojakubského sboru při klášteře minoritů v Bazilice sv. Jakuba v Praze (Lucčin manžel).

Koncert v kostele proběhl první březnový podvečer a myslím, že mohu za všechny návštěvníky říct, že jsme byli svědky něčeho úžasného. Varhanní improvizace Vladimíra Roubala navnadila posluchače na tu správnou notu. Většina koncertů s varhany bývá realizována z chóry, což je pro posluchače náročnější, protože chybí přímý kontakt s účinkujícími. Lucie s přáteli proto první polovinu koncertu provedli velmi nesnadným způsobem – varhany z chóry, zpěv a violoncello z presbytáře. Druhá část poté proběhla klasicky. Zaznělo několik variant Ave Maria, Dvořákovy biblické písně, Bachova Suita pro violoncello G dur, Panus Angelicus, Agnus Dei a mnoho dalších skladeb a písní ze 17. a 18. století. Shrnutí – toto náš kostel dlouho nezažil, jestli vůbec.

Jedinečný zážitek a setkání s velmi milými lidmi nebylo jediným přínosem pro vrbecký kostel a Vrbečáky. Na koncertě se podařilo vybrat velmi hezkých 20.000,-Kč, které byly následně poukázány na sbírkový účet.

Dovolte mi, abych i touto cestou za nás za všechny poděkoval Lucii, Janovi a Vladimírovi. Velmi si jejich návštěvy vážíme a doufám, že se na Vrbici budeme vídat častěji. Rád bych také poděkoval všem, kteří se postavili o zázemí koncertu.

To, že budeme psát příspěvek do zpravodaje, jsem Lucii řekl, a při té

příležitosti ji poprosil o odpovědi na pár zvědavých otázek.

Kde Tě mohou v nejbližší době vrbečáci vidět, na jakých představeních právě pracuješ?

Je toho opravdu hodně na čem pracuji a vycestovat se za mnou dá do nejrůznějších měst celé naší republiky. V Praze je to stále Národní divadlo a Státní opera (nyní hrající v Hudebním divadle Karlín), další novou roli chystám i pro Národní divadlo Moravskoslezské v Ostravě (podzim 2019) a pak mám mnoho koncertů. Z těch nejvýznamnějších asi zmíním 25. 4. Zahajovací koncert hud. festivalu Antonína Dvořáka Příbram, kde zazpívám mnoho árií a duetů od A. Dvořáka za doprovodu Symf. orchestru hl. města Prahy FOK. Dále se těším na turné s Ústřední hudbou Armády ČR k Mezinárodnímu dni rodin, což jsou každoročně krásné openair koncerty v měsíci květnu po celé ČR. A poté v červnu bude nádherné scénické provedení Kytice od Bohuslava Martinů (22. 6. Kunovice a 23. 6. Hukvaldy). Ale je toho mnohem víc a celý můj program najdete na www.luciesilkenova.cz

Co byl v Tvém životě hlavní impulz věnovat se klasické muzice a operním zpěvu?

Tím hlavním byl asi dar hezkého

hlasu v kombinaci s pracovitostí a plíli a jistou houževnatostí. Ono totiž ten talent je jen malý předpoklad k úspěchu a zbytek je obrovský kus práce a tréninku. Hudebně jsem se vzdělávala již od 5 let v Kühnově dětském sboru, pak to byla tehdy lidová škola umění, dále Gymnázium Jana Nerudy s hudebním zaměřením a pak mnoho let na Akademii múzických umění (tu jsem si prodloužila na 7 let při studiu zpěvu a pak ještě 3 roky studiem hudebního managementu). A vlastně studium pokračuje neustále, i když se z koníčku stalo povolání. Stále docházím tu a tam na hodiny nebo se učím od spoluhráčů či pánů dirigentů.

Další samozřejmá otázka – jezdíš ráda na Vrbici?

Ráda je slabé slovo a uvažuji, které jiné by to lépe vystihlo. Cesta na Vrbici je pro mě tak trochu jako „návrat domů“. Vždycky říkám, že se ta vrána s miminkem spletla a nějak mě zapoměla včas shodit do té vrbecké kolébky a místo toho doletěla až do Prahy. No a já teď tu její chybu napravuji a snažím se jezdit tam, kde je to mému srdci milé. Jsem moc ráda, že mě Vrbice i její obyvatelé vždy vítají s otevřenou náručí a skvěle je, že se tam líbí i mému manželovi. Vrbecké hody jsem od roku 2012 nevynechala ani jednou, ale jezdím na Vrbici i mimo „významné dny“.

V čem (v kom) nacházíš v životě pohodu a štěstí?

Štěstí nalézám asi v tom, že jsem zdravá, že netrpím nouzí, mám kde bydlet a mám skvělou rodinu a dobré přátele. Opravdovou pohodu mi přináší práce na zahradě na naší chaloupce a pak cestování do teplých krajů, nejlépe k moři. A tou největší oporou mi je můj manžel Jenda a pak tedy také maminka, která vždy potěší nějakým milým překvapením. Třeba dnes mě doma čekal krásný velikonoční věnec na dveřích, což bylo její dílo (i ten věnec samotný i nenápadné přidělení na dveře, když jsem byla zrovna na zkoušce v divadle).

Lucku zpovídal Tomáš Bílek

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

V průběhu loňské Tříkrálové sbírky 2018 se díky štědrým dárcům sešla zatím nejvyšší částka v dosavadní historii – celkem 116 305 402,- Kč (jde o peníze vykoledované do pokladniček a ostatní dary). Výsledek letošní sbírky však loňský rekord překonal. Největší část se vykoleduje do pokladniček, další dary přicházejí prostřednictvím DMS nebo přímých převodů na sbírkový účet.

Tříkrálová sbírka probíhala po celé České republice. Pokladničky byly po

skončení koledy opět na úradech rozpečeteny a výnos se sejde na společném sbírkovém kontě. Odtud se dělí podle předem daného klíče. Z daru, který jste vhodili koledníkům do kasičky, se vrací 65 % přímo Charitám ve vašem regionu, 15 % využije na své projekty daná diecézní Charita, 10 % pomůže potřebným v zahraničí, 5 % jde na celostátní projekty Charity a 5 % je zákonná režie sbírky, ze kterých se platí část její organizace.

Tříkrálová sbírka v roce 2019 se

konala v celostátním měřítku již po devatenácté. Její výtěžek každoročně stoupá. Výtěžek Tříkrálové sbírky u nás v obci činil: **56 440,- Kč**.

Zdroj: www.trikralovasbirka.cz

KULINÁŘSKÉ OKÉNKO

PESTO Z MEDVĚDÍHO ČESNEKU

Suroviny:

kešu ořechy nebo piniové oříšky
(nejsou nutné)
mořská sůl
extra panenský olivový olej
medvědí česnek - listy

Postup přípravy receptu

Listy medvědího česneku, umyjte a nasekejte na kousky. Rada – nasekat v mixeru. Rozmixujte společně s kešu ořechy (hrstí piniových oříšků), trochou olivového oleje a trochou soli. Výsledkem je skvělé pesto, kterým naplníte sklenici, uzavřete a skladujte v lednici nebo ve sklepě.

VELIKONOČNÍ BERÁNEK Z TŘENÉHO TĚSTA S MANDLEMI

Suroviny:

120 g másla
210 g cukru krupice (1 lžíce cukru můžete nahradit pravým vanilkovým cukrem s kousky vanilky)
špetka soli
3 vejce
180 g polohrubé mouky
75 g mletých mandlí
5 strouhnutí citronové kůry
90 ml mléka

Postup přípravy receptu

Troubu začněte předehřívat na 150 stupňů. Formu na beránka vymažte nerozpuštěným máslem. Nejlépe to jde pomocí použitého obalu od másla, jak to rády dělaly babičky. Vytřete máslem každický záhyb a dejte si na tom opravdu záležet. Hrubou moukou přes cedníček poprašte vymazaný povrch a pak ještě nakláníjte formou do stran, aby mouka všude ulpěla v poměrně výrazné vrstvě. Zbytek mouky vysypte.

Máslo, sůl a polovinu cukru míchejte v kuchyňském robotu s třecím nástavcem 5-10 minut při střední rychlosti, až vznikne světlá, nadýchaná pěna. Postupně do ní, jeden po druhém, přidejte žloutky, každý další až poté, co se předchozí žloutek beze zbytku vstřebal do pěny. Nechte ještě 3 minuty společně míchat a třít.

Metličkou smíchejte mleté mandle, mouku a citronovou kůru. Pokud máte jen celé mandle nebo mandlové lupínky, snadno je rozsekáte v příručním robotu se sekacím nástavcem.

Bílky vyšlehejte se špetkou cukru do měkké, bílé, řídké pěny. Postupně vešlehejte zbytek cukru a dál vydržte šlehat nejméně 5 minut, až vznikne opravdu hustá, pevná sněhová pěna, u které se po vyndání metličky téměř neohýbají špičky dolů.

K utřenému máslu postupně po několika částech vařečkou vmíchejte střídavě mouku s mandlemi a mléko. Na závěr přidejte tuhý sníh a bez nějakých velkých cavyků a obav ho vařečkou nebo metličkou promíchejte

s těstem. Nalijte do připravené formy a stěrkou zarovnejte.

Pečte 60 minut. Po 50 minutách začněte beránka kontrolovat, jak si stojí - trochu pootevřete dvířka a testujte letmým dotykem prstu, zda už těsto zpevnilo a je tedy dost propečené, nebo zda stále ještě zanechává důlek. Podle skutečné teploty trouby a velikosti formy může být beránek upečený dřív i později, ale dotyk a zlatá barva na povrchu vám snadno prozradí, jak si momentálně stojí.

Vyjměte z trouby a nechte 2 minuty odpočinout ve formě. Poté přiklopte velkým talířem položeným horní stranou dolů a obojí najednou převraťte. Opatrně sejměte formu, ať beránka nepotrháte, měl by vyklouznout poměrně snadno. Nechte dalších 5-10 minut odpočívat, horké těsto je příliš křehké na manipulaci. Pak ho opatrně odlepte od talíře a postavte. Vyčkejte úplného vychladnutí, poté pocukrujte a dozdobte podle svého nejlepšího designerského cítění.

KLUB MAMINEK S DĚTMI

Jak už název naznačuje, klub maminek je určen pro maminky a jejich ratolesti. Myslím, že většina z vás si pod tím představí scházení maminek, které si uvaří kávu, vypustí děti a baví se o svých problémech, dětech atd. Ano, je pravda, že kluby maminek vznikají především z potřeby setkávat se v době rodičovské dovolené s dalšími matkami a jejich ratolestmi.

Naše setkávání ale nejsou jen o výše popsaném, jde především o možnost pravidelného setkávání, výměnu zkušeností o výchově dětí, jejich stravování apod. Je to vítaná příležitost „dostat se mezi lidi“. Hlavní náplní klubu maminek je ovšem možnost pro děti předškolového věku dostat se do dětského kolektivu. Získávají tu zkušenosti se svými vrstevníky. Hrají si, věnují se drobnému

tvoření, zpívají, učí se jednoduché básničky, rozvíjejí tím své fyzické i psychické schopnosti a samozřejmě i jemnou a hrubou motoriku. Pro děti je to první dětský kolektiv, kdy zapojení do něj je pro ně důležité v rámci jejich socializace.

Pravidelně se scházíme každé pondělí dopoledne a středu odpoledne na CVC Kalubáček, kde pro tyto příležitosti slouží místnost Family Pointu. Společné scházení není nijak závazné, přijďte vždy, když máte čas a chuť. Pravidelně se nás schází kolem 8 maminek a 8 dětí. Proto neváhejte a přijďte mezi nás. :)

Chtěli bychom poprosit rodiče, kteří

se chystají k vyřazování dětských hraček o podporu. Místnost Family Pointu je za dobu svého fungování opravdu využívána a na hračkách a vybavení, které tam máme, je to znát. Proto budeme rádi za jakýkoli dar. Vzhledem k našemu zaměření, tedy děti od 0 do 3 let, bychom chtěli poprosit především o věci pro tuto věkovou skupinu dětí. Za každý dar předem moc děkujeme.

KNIHOBUKKA NA VRBICI

Během jara se stará budka TELEKOMU u prodejny Coop promění v KnihoBudku. Jedná se o bezplatnou malou veřejnou knihovnu ve veřejném prostoru.

Máte doma knížku, kterou jste již přečetli, ale je vám líto ji dát na půdu do krabice? Nebo ji snad máte tendenci vyhodit? Máme pro vás tip! Přineste ji do KnihoBudky, ať si ji může přečíst někdo jiný. Prostor KnihoBudky vám

bude k dispozici a poslouží k bezplatnému půjčování, či výměně knih.

Jak používat KnihoBudku?

- použití je zdarma
- není potřeba žádná registrace nebo evidence
- knihu si můžete půjčit, věnovat, vzít nebo vyměnit v policičce za jinou
- knihy můžete vracet na libovolné místo v policičkách

• pokud se vám kniha zalíbí, můžete si ji nechat

• vložením knihy do KnihoBudky se vzdáváte jejího vlastnictví

KnihoBudka bude přístupná všem Vrbečákům 24 hodin denně. Dejte, prosím, knihám druhou šanci.

Děkuji všem, kteří se podílejí na její realizaci.

Markéta Veverková, místostarostka

NOC S ANDERSENEM

V pátek 29. března začal tradiční 19. ročník mezinárodní akce Noc s Andersenem. Letošní ročník byl současně oslavou 70. výročí založení nakladatelství Albatros. První Noc s Andersenem uspořádaly v roce 2000 knihovnice Hana Hanáčková a Miroslava Čápková z Uherského Hradiště s cílem vzbudit u dětí zájem o čtení.

Naše nocování začalo v 18 hodin, zúčastnilo se 17 dětí, několik domácích mazlíčků, živých i plyšových, jedna knihovnice a dvě pomocnice. Po přivítání úvodní znělkou, kterou složil Martin Hybler v roce 2007, se

děti seznámily s H. CH. Andersenem, který mezi ně osobně přišel (v podání jedné z pomocnic) a povyprávěl nám o svém životě a pohádkách, které napsal. Luštili jsme, kreslili, hráli hry, poslouchali audiopohádky. K večeri jsme si objednali pizzu, odvážní vyrazili na noční procházku obcí, shlédli jsme pohádku i video o Dánsku a povíдали si dlouho do noci. Brzké ranní probuzení, možná i hladem některých spáčů, nebylo nejpříjemnější. Čaj, buchty od maminek a zbytek pizzy od večere byly skvělým startem do nového dne. Noc s Andersenem byla

ukončena v sobotu 30. března v 8 hodin ráno. A nám nezbyvá, než se těšit na 20. ročník.

Hans Christian Andersen se narodil 2. dubna 1805 v Odense, třetím největším městě Dánska. Byl autorem divadelních her, cestopisů, románů, pohádek a básní. Andersenovy pohádky jsou známé po celém světě a byly přeloženy do 159 jazyků. První český překlad pohádek vyšel v roce 1863. Osmkrát také navštívil české země, poprvé v roce 1831. Zemřel 4. srpna 1875.

Romana Jiroušková, knihovnice

POCTA W. A. MOZARTOVI

V jedno nevlídné sobotní ráno vyrazila žákovská dechová hudba Mutěňané – Čejkovjané na výlet do rakouského městečka Salzburg, aby se mladí muzikanti podívali, kde se narodil, a kde v mládí žil a tvořil hudební genius Wolfgang Amadeus Mozart, jeden z největších hudebních skladatelů.

Cestovali jsme po rakouské dálnici, která byla o něco jiná než ta naše, takže jsme se ani nenadáli a spatřili krásné hlavní město spolkové republiky Salzburg, rodiště všem známého hudebního skladatele.

Wolfgang Amadeus Mozart se narodil v Salzburgu v roce 1756 a zemřel ve Vídni 1791, kde většinu

svého života žil a tvořil. Hudební vlohy a tvořivost, zděděná po svém otci skladateli Leopoldovi, se začaly projevovat už ve čtyřech letech jeho života. Jako šestletý byl již výborným klavíristou, improvizoval a doprovázel. S jedenáctiletou sestrou Marií Annou koncertoval v Mnichově, ve Vídni, v Paříži, ale i v Bratislavě. Poději, v době, kdy se od něj vídeňské obecnstvo odvracelo, se v roce 1787 na čas usadil v Praze. Tady si získal nadšené obdivovatele operou Figaro a svatba a zde také premiérově uvedl operu Don Giovanni. Tento skladatel zemřel velmi mlád na neznámou nemoc ve svých 35 letech.

Naši mladí muzikanti cestovali

jako vždy i s nástroji, a tak se nejvíce těšili, až svou hudbou potěší tohoto světového velikána hudby, přímo na malém plácku před jeho rodným domem pod oknem, kde se narodil a tvořil. Postavili jsme se pěkně do půlkruhu a zahráli celkem pět skladeb, které vřele přijali i návštěvníci městečka. Tuto poctu jsme opakovali i na náměstí, nedaleko domu, kde později Mozart žil a tvořil.

Městečko má 150 000 obyvatel a je nutno dodat, že je velmi pěkné, čisté a tak jsme zbytek našeho volného času strávili jeho prohlídkou s krásným výhledem na hrad, který dohlíží na jeho obyvatele a také na nás návštěvníky.

Jaroslav Novák

KALUBÁČEK

S dětmi se scházíme každý týden a pilně nacvičujeme. Kromě skočných, verbuňku a vrtěné se také věnujeme velmi oblíbené vybíjené. Ve školce zase děti zakončí každou zkoušku hrou na rybičky. Dne 2. 3. 2019 jsme měli vystoupení na Ostatkách ve Velkých Pavlovicích. O doprovod se postarala cimbálová muzika ze ZUŠ Velké Bílovice. Děti svým zpěvem a tancem diváky zaujaly a vysloužily si velký potlesk. Další vystoupení máme naplánované na Den matek na Vrbici v KD. Přijďte se na nás podívat a podpořit všechny účinkující.

Lenka Janošková

SKAUTI NA VRBICI

Počátky skautingu se datují do roku 1907, kdy vše začalo jedním letním táborem v Británii. Za zakladatele československého skautingu je považován pan profesor A. B. Svojsík a první skautský tábor na našem území se uskutečnil v červenci roku 1912 nedaleko hradu Lipnice. Pátrala jsem, zda někdy v minulosti na Vrbici skauti byli a podle mého zjištění působili skauti v naší obci kolem roku 1967. Bohužel se skauti scházeli jen krátce, 15. září 1970 byl skauting tehdejší režimem zakázán a byla ustanovena jednotná dětská Pionýrská organizace Socialistického svazu mládeže. Vydala jsem se po stopách vrbických skautů a na jednu z vedoucích, paní Bohumilu Bukovskou, jsem dostala typ od pana Václava Hasíka, který tehdy ke skautům patřil. Od paní Bukovské jsem se dozvěděla, že roku 1966 skauty zakládal pan farář Oldřich Zburník. Skauti se scházeli v klubovně, pořádali výpravy a hráli různé hry. Z dětí, které tehdy vedla, si nejvíc pamatuje Libora Šůkala. Na co z té doby vzpomíná pan Šůkal, napíše do příštího čísla zpravodaje.

Dnes je po celém světě 60 milionů skautek a skautů. V Česku je v organizaci Junák – český skaut sdruženo ve 2 172 oddílech 64 383 skautů a skautek. Jedna taková skautská skupina, zásluhou Miloše Kose, vzniká i na Vrbici. A tak se Miloše ptám...

Kdo tě ke skautům přivedl a kolik let jsi skautem?

V rodných Čechticích mě ke skautům přivedl můj kamarád Tomáš a pro skauting mě nadchnul náš tehdejší skautský vedoucí, úžasný pan Pavel Kočí. Bylo mi tehdy zhruba dvanáct, tedy když tak počítám, skautem jsem už 15 let.

Spousta lidí bere skauting jako celoživotní poslání. Jak to máš ty?

Ano, je to tak. Skauting beru jako životní styl, určuje můj postoj k životu, ke společnosti, k přírodě.

Musí mít vedoucí skautů nějakou speciální přípravu nebo stačí chuť a ochota pracovat s dětmi?

Je fajn projít skautskou skupinou jako dítě a s přibývajícím věkem postupně absolvovat čekatelský kurz, rádcovský pro vedoucí družin a nakonec vůdcovský kurz. Podmínkou to ale není. Například v Čejkovicích je spousta vedoucích, co začalo skautovat až v dospělosti.

Je skauting pro každé dítě?

Ano, je. Skauting je o spolupráci a podpoře druhých, a proto je vhodný pro jakékoli dítě, tedy i pro děti s handicapem.

Proč ses rozhodl založit na Vrbici oddíl skautů?

Skauting je můj veliký koníček. Než jsem se přiznal na Vrbici, vedl jsem v Čechticích skupinu dvaceti dětí a práce ve skautské skupině mi začínala chybět. Samostatný skautský oddíl tady zatím založit nemohu a tak jsem se dohodl s oddílem z Čejkovic. Naše skupina teď patří pod oddíl TSK Čejkovice. Společně budeme

pořádat výpravy a taky skautský tábor v Oslavanech, který se bude konat letos v červenci.

Jaký je mezi vrbickými dětmi zájem o skautskou skupinu?

Zájem dětí předčil mé očekávání, hlavně zájem kluků. Tímto bych chtěl pozvat i holky, i pro ně je skaut bezva místo, které přináší opravdové zážitky s opravdovými kamarády ve světě mimo obrazovky. Tak bych velmi přivítal zájemce starší 15 let, i pro ně nabízí skauting spoustu zajímavých akcí, jako je třeba Obrok.

Kde bude mít vaše skupina zázemí?

Zatím se scházíme v prostorách Kalubáčku, ale potřebujeme mít vlastní místnost, která bude fungovat jako klubovna a bude sloužit jenom nám skautům. Momentálně o vhodných prostorách jedná s panem starostou.

Máš nějakou vizi, co chceš dětem předat a kam je směřovat?

Rád bych děti vedl k hodnotám skautingu, což je ve zkratce pravdomluvnost, samostatnost, férovost, sebedůvěra, ochota pomoci. Ve skautském oddílu dítě najde partu na celý život, zažije spoustu dobrodružství, naučí se žít v souladu s přírodou. Do budoucna bych rád sehnal a vychoval nové vedoucí, abychom mohli podnikat více náročnějších a zajímavých akcí.

Milošovi moc děkuji za rozhovor a přeji jemu i dětem mnoho úžasných dobrodružství pod skautskou vlajkou!

Martina Mikulicová

OD KALUBA PO RAJČULU – FOTOKURZ

Jednoho ještě zimního podvečera přistála v emailové schránce přihlášených účastníků fotokurzu tato pozvánka:

Milí fotografové,

zvu Vás na dobrodružnou cestu za tajemstvím lepších snímků. Budeme hlavně hodně, hodně moc fotit. Povídat si o tom, co se nám líbí. Proč se to líbí, aby se i příště povedlo. A taky co se nepovedlo třeba jen o malý fous. Co takové fotce chybí, nebo přebývá. Jak to příště udělat líp. Nedáme si pokoj, dokud tomu nepřijdeme na kloub. Než povolíme uzdu fantazii, postupně zdoláme různé překážky. Budeme hledat ten správný úhel záběru. A taky pozorovat, jak sluníčko kreslí do kraje. Kdy pracuje pro nás, a kdy si z nás utahuje. Někdy budeme spěchat, dokud svítí, jak my chceme a jindy čekat, až přijde pravý čas. Když potkáme paní mlhu, kterou do bílého závoje šimrá sluníčko, uvidíme, jaká kouzla se dají dělat třeba i levným foťákem. Každou hodinu se při tom něco naučíme. Třeba jen maličko.

Fakt. Zdoláme spolu první nástrahy techniky. Přestaneme se postupně bát pojmů jako clona, čas a citlivost. A možná si nakonec ani nevzpomeneme, že jsme těm zvláštním slovům nerozuměli.

Časem poznáme, kdy je dobré mít všechno ostré, kdy ne a co vlastně je to ta hloubka ostrosti. Naučíme se, kde raději použít automatický režim a kdy je potřeba nad expozicí převzít kontrolu. Stejně tak i ostření je někdy potřeba vzít do vlastních rukou, nejsou to žádné čáry, ale na snímcích to tak může vypadat. A možná se dostaneme i k tomu, jak nám nejen na noční výpravě může posloužit blesk, čelovka, svíčka, nebo baterka v mobilu a co je to kvalita a barva světla.

Tímto vás zveme (já a moje kolegyně Lucie Nováková) na první informativní schůzku.

Roman Varmuža

Schůzka proběhla, sešlo se osm dětí a dvanáct dospělých a dnes mají za sebou několik kurzů a vězte, že výsledky jejich tvůrčích setkání brzy

oceníte ve fotoknize, případně třeba na nějaké společné výstavce. Podobně to probíhá také ve Veličně.

Držme jim palce a přejme jim mnoho zážitků s magickým obdélníkem.

PROGRAM
CEZHRANIČNÍ
SPOLUPRÁCE
SLOVENSKÁ REPUBLIKA
ČESKÁ REPUBLIKA

FOND MIKROPROJEKTŮ
EURÓPSKA ÚNIA
EURÓPSKY FOND
REGIONÁLNEHO ROZVOJA
SPOLOČNE BEZ HRANÍC

Žilinský
samosprávny
kraj

ÚSPĚCHY MLADÉ GENERACE KRISTÝNA JIROUŠKOVÁ

Moderní gymnastika je sport, který v sobě kombinuje prvky baletu, gymnastiky, tance a akrobacie. Začíná se s ní od velmi brzkého věku (kolem 4 - 5 let) a vrcholu dosahují gymnastky kolem dvacátého roku života. Asi málokdo ví, že i na Vrbici máme někoho, kdo se této sportovní disciplíně intenzivně věnuje. Kristýna Jiroušková je mladá (v létě patnáctiletá) slečna, která moderní gymnastice obětuje spoustu volného času a má za sebou již několik sportovních úspěchů.

Kristy, v kolika letech jsi s moderní gymnastikou začínala a proč sis ji vybrala?

S moderní gymnastikou jsem začínala v pěti letech a vybrala jsem si ji, protože rodiče chtěli, abych dělala nějaký sport. Jelikož v okolí není žádný sport vhodný ryze pro dívky, tak jsme se rozhodli pro moderní gymnastiku, za kterou budeme dojíždět do Břeclavi, nebo do Kyjova. Po návštěvě obou oddílů jsem si vybrala oddíl GyTa Kyjov (Gymnastický a Taneční klub Kyjov).

Kolikrát týdně trénuješ a kolik času ti trénink zabere?

První čtyři roky jsem jezdila na tréninky jedenkrát týdně, vždy ve čtvrtek a jeden trénink trval dvě hodiny. V současné době trénuji dvakrát

týdně, každé úterý a čtvrtek. V úterý hodinu a půl a ve čtvrtek dvě hodiny.

Jak zvládáš skloubit školu a tréninky?

Když jsem chodila na ZŠ ve Vrbi-
ci, tak jsem s tím neměla vůbec žádný
problém. S mým odchodem na osmi-
leté gymnázium ve Velkých Pavlovi-
cích a každým přibývajícím rokem je
to složitější. Mnohdy si беру knížky
do auta a učím se po cestě na trénink,
ale není to nic nezvladatelného. Uvi-
díme, jak to bude vypadat ve vyšších
ročnících.

Kdo je tvým trenérem-trenérkou?

V současné době trénujeme na
dvou místech. Nultá a první kategorie
pod vedením Petry Petrášové a Hany
Hylšové trénují v Kyjově. Druhá až
pátá kategorie trénují v tělocvičně
ZŠ v Sobůlkách s trenéry Marcelou
Zemánkovou a Milanem Jirouškem,
mým tátou. Druhou a třetí kategorii
má na starosti Marcela Zemánková
a čtvrtou a pátou kategorii můj tatka.

Bolí moderní gymnastika?

Moderní gymnastika je sport jako
každý jiný. Pokud chcete mít solid-
ní výsledky, musíte jí něco obětovat.
Nejvíce bolí při nacvičování nových
sestav a prvků, a hodně záleží na tom,
jaké záludnosti si na nás trenéři při
trénincích vymyslí.

Které náčiní máš nejraději a které je pro tebe nejhorší?

Říká se, že nejtěžší náčiní je švi-
hadlo, ale i přesto ho mám nejraději.
Švihadlo udělá přesně to, co s ním
uděláte vy, nikam vám nemůže utéct
nebo se odkutálet. Mým nejméně ob-
líbeným náčiním je obruč, která ráda
utíká mimo plochu. Ještě nemohu
posoudit, jak obtížné je cvičit s kuze-
ly, protože s nimi budu poprvé cvičit
příští sezonu.

Jakého největšího úspěchu jsi za- tím dosáhla?

Mezi mé největší úspěchy patří ví-
cemistryně oblastního přeboru Jiho-
moravského a Zlínského kraje, sedmi-
násobná oddílová přebornice, vítězka
okresního přeboru, dvojnásobná
účast na MČR v ZP MG (Mistrovství
České republiky v základním progra-
mu moderní gymnastiky) a účast ve
finále Českomoravského poháru ve
společných skladbách linie B.

Býváš před závody hodně nervózní? Jak se snažíš trému překonat?

Jako mladší jsem bývala hod-
ně nervózní už den před závody, ale
s přibývajícím věkem si čas strávený
na závodech spíš užívám. Vzhledem
k tomu, že gymnastiku dělám téměř
deset let, mám mezi gymnastkami
z jiných oddílů spoustu kamarádek
a než si popovídáme, co je u které no-
vého, je skoro po závodech.

Máš mezi moderními gymnast- kami nějaký vzor?

Mezi gymnastkami mám vzor
v Monice Vlčkové, rozené Míčkové,
která je několikanásobná mistryně
České republiky v moderní gymnas-
tice. S Monikou se znám osobně, pro-
tože byla na oslavách 20. výročí GyTy
Kyjov a na letním soustředění.

Kristy, vím, že cvičíš hlavně spo- lečné skladby, ale poslední dobou ses začala věnovat i individuálním sestavám. Pociťuješ velké rozdí- ly ve společném a individuálním závodění?

Tuto otázku musím trochu poo-
pravit. Celé roky se věnuji individu-
álním sestavám. Společným sestavám
se společně s individuálními sesta-
vami věnuji poslední dva roky, avšak
mojí prioritou nadále zůstává závodě-
ní jednotlivkyň. V sestavách pro jed-
notlivce záleží pouze na mně, jak se

sestavy naučím a jaký výkon podám
při závodech. Při společných sesta-
vách musí být alespoň čtyři gymnast-
ky přibližně stejného věku (dle pra-
videl MG). Záleží hlavně na souhře
všech gymnastek při provedení sestav.

**Moderní gymnastika je pro mě
symbolem ženské elegance a krásy
pohybu na rozdíl od sportovní gym-
nastiky. Jako malá jsem se jí taky
trochu věnovala. Neodmyslitelně
k ní patří nádherné dresy. Kolik ta-
kových dresů máš a je jejich pořízení
hodně finančně náročné?**

Za deset let strávených v moderní
gymnastice jsem měla několik dresů.
Nejlevnější stál cca 1500 Kč, v součas-
né době mám dres, který stál více jak
6000 Kč, ale jsou i mnohem dražší.

Kdo je u vás doma tvým největ- ším podporovatelem?

V gymnastice mě podporuje a fan-
dí celá rodina. Nejvíce mě podporu-
je tatka, nejvíce mi fandí mamka a na
můj návrat ze závodů se nejvíce těší
moje sestra Daniela, která vždy čeká
na to, co jí přivezu.

Co tě baví mimo gymnastiku?

Mimo gymnastiku mě baví četba
a sledování filmů o Harrym Potterovi.

Jak dlouho se chceš ještě moderní gymnastice věnovat?

Moderní gymnastice se chci věno-
vat co nejdéle, samozřejmě s přihléd-
nutím na školu a zdraví. V šestnácti
letech bych si chtěla udělat instruk-
torské zkoušky.

Kristy, děkuji za rozhovor a přeji Ti
hlavně pevné zdraví. Ať tě moderní
gymnastika stále baví a dělá radost
nejenom tobě, ale všem, kteří tě v ní
podporují.

Renata Horáková

**POJIŠŤOVACÍ A FINANČNÍ SLUŽBY
S LEHKOSTÍ MOTÝLA ...**

Ing. Zbyněk Herzán

603 810 404

herzan@astorieas.cz

Poradenství v oblasti:

- Pojištění domu a domácnosti
- Pojištění pro případ nemoci, úrazu a úmrtí
- Pojištění motorových vozidel – povinné ručení a havarijní pojištění
- Pojištění podnikatelů, města obcí
- Pojištění odpovědnosti
- Stavební spoření a překlenovací úvěry
- Hypotéční úvěry
- Penzijní připojištění

Proč si uvedené produkty koupit?

- Finanční kompenzace za živelné a jiné škody na Vašem majetku (požár, voda, přepětí v síti, zatečení atmosférických srážek)
- Finanční kompenzace ztráty Vašeho příjmu po dobu léčby či invalidity – udržení životního standardu
- Povinné ručení - povinnost ze zákona a havarijní pojištění – náhrada škody na vlastním majetku
- Finanční náhrada za škody na majetku
- Náhrada škody – újmy – na majetku a zdraví, kterou jste způsobili někomu jinému
- Garantované spoření a dostupné prostředky na rekonstrukci domu či bytu
- Na vlastní bydlení
- Protože stát se o nás nemůže v důchodu postarat tak, jak bychom si představovali

www.astorieas.cz

MATEŘSKÁ ŠKOLA

I V MATEŘSKÉ ŠKOLE DĚTI EXPERIMENTUJÍ A BÁDAJÍ

Badatelské a experimentální činnosti jsou běžně zařazovány do výchovně – vzdělávací činnosti v naší mateřské škole. Často jsou u dětí vnímány jako součást spontánní hry. Jsou to například činnosti při stavbách v písku, kdy děti jednoduchými procesy zjistí, že ze suchého písku bábovičku ani hrad nevytvoří. V letních měsících přinesou jednoduše v kbelíku vodu a písek si polijí. Od útlého věku jsou badatelé, vlastně se jimi už rodí. Zkoumají svět kolem sebe, k čemuž je vede přirozená zvědavost.

Děti mají představy o tom, jak svět funguje, umí si vysvětlit jednotlivé jevy. Často nás při rozhovorech překvapí svými znalostmi. Do mateřské školy jsme pořídili mikroskopy, lupy, sítky, hmyzí hotel. Při pobytu venku nebo když v prostorách školy najdou nějaký hmyz, dávají jej pod lupu, pozorují a zkoumají kolik má nohou, jaká tykadla... Samy si pak vyhledají v encyklopediích podle obrázku, co zkoumaly a paní učitelky jim přečtou požadované informace. Každoročně objednáujeme housenky motýlů, které vložíme do uzavřené sítiky. Děti je pozorují, připravují jim potravu. Jsou tak přímými účastníky procesu vzniku motýla.

Další jednoduché pokusy jsou například s jablíčky. Děti si je samy nakrájí, část nechají usušit – déle vydrží, další jablíčka upečeme nebo z nich připravíme výborný salát. Na jaře provádíme experimenty se semínky, které nám daruje paní Zima, když se s ní loučíme. Děti semínka dají do misek s vodou, bez vody, bez světla a vidí, které dříve vyrostou. Naklíčená semínka sázíme do bylinkové zahrady. Na podzim jsme zasadili cibulku, která nám pěkně roste. Děti se o rostlinky celoročně starají.

Vyráběli jsme papír, aby děti věděly, proč je prospěšné třídění a odvážení papíru do sběren. Provádíme jednoduché pokusy s ledem, sněhem, vodou. Zajímavé pokusy jsou se zvukem, kdy si děti vytvořily provázkový telefon. Zakoupili jsme malou laboratoř na výrobu mýdla a děti se těší, jak si mýdlo samy vyrobí.

Ministerstvo zemědělství nabídlo školám projekt

„Medové snídaně“. Děti se seznámí s výrobou medu, významem chovu včel. Med, který nám dají k ochutnání, bude určité výborný. Ale děti budou ochutnávat ještě „jiný med“. Domluvili jsme se, jak rozkvetou pampelišky, zkusíme si vyrobit med i z nich.

Jana Kadlecová, ředitelka MŠ

KNIHA JE MŮJ KAMARÁD

Motto měsíce března „Kniha je můj kamarád“ nás provázelo po celý měsíc. Naše mateřská škola se zapojila do projektu Místního akčního plánu vzdělávání pro MAP SO ORP Hus-topeče II, a to speciálně do Projektu spolupráce s neformálními organizacemi a obcemi. Jeho název je POD-PORA AKTIVIT SPOLUPRÁCE, konkrétně u nás je to SPOLUPRÁCE S MÍSTNÍ KNIHOVNOU.

Smyslem spolupráce s knihovnou

a rodiči je naučit děti vážit si knih, prohlubovat vztah ke knihám, přiblížit dětem a rodičům prostředí knihovny.

Čtení je úžasný nástroj pro rozvoj našeho mozku. Učíme se poznávat abstraktní symboly, přiřazovat k nim konkrétní pojmy, představy a významy. Pomáhá rozvíjet myšlenky a fantazii, rozšiřovat slovní zásobu, ale i obzory. Učí nás, jak pracovat s informacemi, třídí náš jazykový cit.

V rámci tohoto projektu jsme rodiče a děti naší mateřské školy pozvali 13. 3. a 20. 3. 2019 do knihovny. 13. 3. – to byla třída Motýlků a 20. 3. – třída Koťátek. Připravili jsme pro ně příjemné odpoledne s knihou. Děti a jejich rodiče si prohlédli knihovnu, vybrali si knížky, které si vypůjčí domů, paní učitelka Cichrová vybrala knihy pohádek, ze kterých rodiče na závěr četli. Jelikož jsou děti velmi zvědavé, začali jsme hádankami pohádkových

postaviček a kvízem, ve kterém jsme poznávali pohádky a jejich hrdiny. Poprosili jsme maminky, tatínky, babičky, sourozence a taky přítomného dědečka, aby nám přečetli nějaké pěkné pohádky. K předčítání jsme vybrali „Křemílka a Vochomůrku, Pohádky před spaním a Malované pohádky“. Vysvětlili jsme si, co je to leporelo a společně s rodiči si děti zkusily číst Malovanou pohádku /kombinace textu a kreslené ilustrace/. A pak už

„dospěláci“ četli a děti poslouchaly.

Děti připravily v mateřské škole pro sebe a rodiče zdravé mlsání, a to sušenky z ovesných vloček, nakrájely jablčka a uvařily zdravý čajík. Děti si odnášely z knihovny vypůjčené knížky /některé už s rodiči do knihovny chodí/ a malý dáreček.

V rámci tohoto projektu jsme se zúčastnili besedy s paní spisovatelkou Michaelou Fišarovou, která přijala pozvání do naší základní školy.

Je autorkou knížek pro děti. Pro nás jsou aktuální knihy A-Ž půjdeš do školy: Pro kluky, co se neztratí nebo A-Ž půjdeš do školy: Pro holky, co se neztratí.

Za finanční prostředky, získané tímto projektem, zakoupíme dětem knížky do knihovničky, elektronické knížky a k nim potřebné tužky ALBI. Jsme rádi, že se nám tato akce vydařila a splnila svůj účel.

Jarmila Cichrová, učitelka MŠ Vrbice

Školní jídelna při MŠ Vrbice se připravuje zapojit do projektu Skutečně zdravá škola. Pomalu přidáváme do jídelníčku nová jídla, která děti neznají. I když se snažíme, aby jídlo nejen dobře chutnalo, ale i dobře vypadalo na talíři, tak bohužel některé děti ani jídlo neochutnají, protože ho neznají. Děti jí pouze to, co jim chutná a znají. Odmítají jíst zdravá jídla. Jejich strava je chudá a málo pestrá. Vztah k jídlu a stravovací návyky mají být dětem vštípeny v rodině. Školní jídelna to nezachrání. Může působit kolektiv, nápodoba, změna jídelníčku oproti rodinnému vaření. Jíme proto, abychom žili. Někdo se narodí jako gurmán, jedlík, někdo jí bez elánu, jen proto, že má hlad.

Doporučení:

- Nikdy děti do jídla nenutíme, snažíme se motivovat je a určit spolu pravidla.
- Dáme dětem co největší prostor pro samostatnost. Děti si mohou některá jídla či potraviny nabírat samy, připravovat svačinu, nalévat nápoj.
- Nedáváme dětem velké porce, raději jim umožníme přidat si.
- Jdeme dětem vzorem, sedíme s nimi u stolu, jíme stejný pokrm, dovedeme děti ocenit.
- Snažíme se jídlo upravit tak, aby vyhlíželo lákavě.
- Neměli bychom žádné dítě krmit, pokud o to nepožádá.
- Jídlo sníst nemusím, ale nesmím o něm ošklivě mluvit.

- Co si nandám na talíř, to se snažím sníst.

Skutečně zdravá škola je občanská iniciativa usilující o zlepšení školního stravování. Usiluje jednak o změnu vyhlášky o školním stravování tak, aby odpovídala současným vědeckým poznatkům, a též o zavádění komplexního programu Skutečně zdravá škola. Program je určen školám a v jeho rámci se vedení školy, učitelé, žáci, rodiče, pracovníci školních kuchyní, dodavatelé potravin, zemědělci a zástupci místní komunity společně zasazují o to, aby byla dětem poskytována chutná a zdravá jídla a vytvářeny základy příjemné, zdravé kultury stravování. Usiluje o to, aby si děti jídla vážily, znaly jeho hodnotu, dokázaly si je vychutnat a naučily se, jak vzniká. Školy, které se do programu zapojí, mimo jiné do kuchyně nakupují suroviny od místních farmářů, pekařů a řezníků a v jídelně poskytují pokrmy připravené z čerstvých sezonních surovin.

Více na www.skutecnezdravaskola.cz

Markéta Svrčková, vedoucí školní jídelny

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA

Ve středu 30. ledna se na ZŠ Velké Pavlovice konalo okresní kolo matematické olympiády žáků 5. ročníku, kde jsme měli poprvé zastoupení i my z vrbecké školy. Páták Jakub Hošek je výborný matematik a potvrdil to i na olympiádě. Během 90 minut měl vypočítat čtyři příklady zaměřené na schopnost logického úsudku. Mezi 12 počtářů, kteří postoupili ze školních kol, byl nejlepší a obsadil tak zaslouženě 1. místo.

Kuba s diplomem

MATEMATICKÝ KLOKAN 2019

Letošní ročník proběhl v pátek 22. března 2019.

Kategorie CRVČEK (2. a 3. ročník)

Štěpán Huňar 3. ročník	56 bodů
Ema Grégrová 3. ročník	54 bodů
Šimon Havelka 2. ročník	53 bodů
Vojtěch Hošek 2. Ročník	53 bodů
<i>Maximální počet bodů v kategorii CRVČEK – 90 bodů (24 úkolů)</i>	

Kategorie KLOKÁNEK (4. a 5. ročník)

Jakub Hošek 5. ročník	120 bodů
Eliška Havelková 5. ročník	84 bodů
Hana Varmužová 4. ročník	76 bodů
<i>Maximální počet bodů v kategorii KLOKÁNEK – 120 bodů (24 úkolů)</i>	

Renata Horáková, ředitelka školy

PONOŽKOVÝ DEN U NÁS VE ŠKOLE - POPRVÉ

„Na každou nožku jinou ponožku“ – takto ustrojení přišli žáci i učitelky a paní školnice do školy ve čtvrtek 21. března. Na toto datum totiž připadá Světový den Downova syndromu, tzv. Ponožkový den. Právě ponožky, otočené patami k sobě, symbolizují příčinu tohoto celoživotního onemocnění - poruchu chromozomu ve tvaru písmene X.

A proč právě 21.3.?

Datum tohoto Světového dne je také spjato s příčinou Downova

syndromu, a to s 21. chromozomem, který je ztrojený (místo obvyklého počtu jednoho páru chromozomů, mají lidé s Downovým syndromem právě 3 tyto chromozomy). Odtud datum 21.3. V tento den můžeme každoročně podpořit lidi s Downovým syndromem.

Děti v naší škole se od svých paní učitelek dověděly o tomto postižení různé informace, přiměřené svému věku, aby pochopily, že

Na každé pátácké nožce jiná ponožka

stejně jako ponožky, i my jsme každý jedinečný a výjimečný a bez vzájemného respektu k „jinakosti“ se neobejdeme.

Petra Čejková, vyučující 1. ročníku

PROJEKT „VESELÉ ZOUBKY“

Již tradičně se naši prvňáčci zapojili v březnu do preventivního programu „Veselé zoubky“. Program probíhal ve škole s třídní učitelkou. Děti se seznámily s fungováním zoubků, jak rostou, mění se, dověděly se, co je zubní kaz, probraly zásady správné péče o zoubky, jak si čistit zoubky, proč navštěvovat zubního lékaře – to vše formou programu na interaktivní tabuli. Součástí byla prezentace, různé křížovky, doplňovačky a zábavné úkoly. Po krátkém filmu Jak se dostat Hurvínkovi na zoubek děti dostaly malý dáreček, který obsahoval samolepky do koupelny, zubní kartáček a zubní pastu, žvýkačky bez cukru, přesýpací hodiny pro čištění zubů a jiné. Dětem se tato hodina velmi líbila.

Petra Čejková, vyučující 1. ročníku

VYPRÁVĚNÍ PŘÍBĚHU PODLE ZADANÝCH OBRÁZKŮ – 5. ROČNÍK

Tvůrčí psaní, rozvoj dětské představivosti a slovního vyjadřování je jedním z cílů našeho školního vzdělávacího programu. A tak dost často zařazujeme do hodin českého jazyka cvičení, zaměřující se na tyto dovednosti. Jedna taková hodina proběhla v lednu u páťáků. Každý si vylosoval (hodem kostkou) postavu a místo, kde se jeho příběh bude odehrávat. Padaly zajímavé varianty, se kterými si museli páťáci poradit. Tady jsou některé z jejich výtvorů.

Křtiny u vodopádu

Tento příběh mi rodiče vyprávěli, když už jsem byl větší, takže nevím, jak to všechno podrobně bylo. Dosud netuším, jak je to mohlo napadnout. Maminka i tatínek jsou pokřtěni, ale nechali je křtít v letech, jako jsem teď já, takže v deseti. Chtěli, abych já, Tomáš, byl pokřtěný už jako malé miminko. Tak tedy ano. Zavolali tam a celé to domluvili. O pár dní později jsme nasedli do auta a vyjeli. Měli jsme domluvený kostel ve městě, protože u nás na vesnici se prý křtí každý druhý. Maminka povídá tatínkovi: „Odboč doleva, je tam benzinka.“ Ale tatínek jen mávl rukou: „Ale prosím tě, za chvíli jsme tam.“ Jo, to tatínek ještě nevěděl. V tom začala svítit červeně kontrolka, která ukazovala, že máme málo benzínu. Auto se zastavilo. Tatínek stále zuřivě šlapal na pedál: „Proč to nejede?“ „Asi proto, že nemáme benzín,“ odpověděla maminka a začala vytáčet telefonní číslo pana faráře. A po té položila telefon: „Nebere to. Tak se půjdeme projít.“ Táta to jako chlap odkýval a tak jsme šli. Máme plné album fotek z této procházky a nejvíc fotek s vodopádem. Z krásné procházky nás vyrušil pan farář, který mamince právě volal. Domluvili se a já jsem vůbec nechápal, co se děje. O chvíli později přijel pan farář a já byl úplně zmatený, co se kolem mě děje. Pan farář mě pokropil svěcenou vodou a řekl pár slov: „Mám pro vás překvapení,“ řekl a vytáhl něco z veliké tašky. „Benzín!“ vykřikl táta a v tu chvíli ho nic jiného

nezajímalo. „Děkujeme,“ odpověděli oba rodiče. A pak jsme jeli na oběd. Oběd? Spíš večeři! Neuvedomili jsme si, že jsme prožili tak dlouhý čas plný zážitků. A co vodopád? Vždy 25. ledna tam jezdíme, abychom se společně pokochali jeho krásou.

Adéla Bílková

Miminko ve vězení

Tento příběh bude o miminku. Nebo spíše o dospělém miminku. Existuje totiž jedna firma, o které dosud nikdo nevěděl. Pracují zde pouze miminka. Ale úplně jiná, než si myslíte. Sice jsou roztomilá, mají velkou hlavičku a malé tělíčko, ale chovají se jako dospělí. Nosí obleky, umí mluvit a sami se o sebe postarají. Tato firma vysílá miminka do různých rodin, aby o nich něco zjistila a mohla si tak naplánovat, jak rodinu o všechno okrást. Pracuje tu i Honzík, o kterém je tento příběh. Honzíka už do pár rodin poslali. Tentokrát to byla rodina Nováčkových, u které jednoho dne zazvonil zvonek a maminka šla otevřít. Na zemi ležel košík s míminkem přikrytým malinkou dečkou. Maminka neváhala a Honzíka vzala dovnitř. Svým dětem oznámila, že u nich pár dní zůstane, než se najdou jeho rodiče. Frantík a Stelinka si ho velmi oblíbili a dokonce i Honzíkovi se Nováčkovi zalíbili. Uběhlo pět měsíců, ale rodiče Honzíka se stále ještě neobjevily. Každý den nenápadně volal do firmy a informoval svého šéfa o všem, co se dověděl. A právě po pěti měsících mu začalo docházet, že Nováčkovým už přijde divné, že se jeho rodiče stále nenašli. Tak zavolal do firmy, aby mu poslali nějaké falešné rodiče, ale vůbec netušil, že ho Frantík poslouchá. Věděl, že by mu to rodiče neuvěřili, tak si to nahrál. Pak utíkal za maminkou a důkaz jí pustil. Maminka okamžitě zavolala na policii, důkaz jim pustila a vše vysvětlila. Policie Honzíka odvezla do vězení. Dny plynuly pomalu a Honzíkovi se začalo stýskat po Nováčkových. Všichni se mu tam smáli, že je ještě mimino a už se dostal do vězení. Honzíkovi to bylo moc líto, proto policistům řekl vše o jeho firmě. Nováčkovým poslal dopis o tom, jak všeho lituje a jestli by se

k nim nemohl vrátit. Po dvou týdnech mu Nováčkovi odepsali, že si ho rádi vezmou zpátky, ale jen když už bude hodný.

Eliška Havelková

Vyprávění

Jednou mi maminka vyprávěla, co se přihodilo, když jsem byl ještě malé miminko. Bylo to takhle. Šli jsme s maminkou na procházku kolem autobusového nádraží. Byl krásný den, svítlo slunce a na nebi nebyl ani mráček. Jak jsme šli, potkali jsme maminčinu kamarádku a ony se daly do řeči. Mezitím jsem já vylezl z kočárku a odbatolil se až na autobusové nádraží.

Maminka si pořád vykládala a ničeho si nevšimla, až po patnácti minutách si všimla, že nejsem v kočárku. Tak mě začali i s její kamarádkou hledat, ale nikde mě nemohli najít. Mezitím já jsem se pořád batolil dál a dál. Najednou jsem viděl maminku na druhé straně cesty a šel za ní, ale po cestě jel také autobus a já byl uprostřed cesty. Maminka raději zavřela oči, a až je otevřela, autobus stál deset centimetrů přede mnou a já byl v pořádku. Od té doby, když si maminka s někým povídá, dává při tom větší pozor. A říkala, že jel ten autobus tak rychle, že to bylo velké štěstí, že se mu povedlo zastavit.

Jan Michna

Drak ve vesnici

Byl krásný podzimní den a tak se Anička, Tomík, Adélka a Kuba rozhodli, že půjdou pouštět draky. Každý měl originálního a krásného draka, a protože ve vesnici vítr foukal jen málo, vyšli na kopec za vesnicí. Všichni vypustili draky a pozorovali, jak hezky létají. Anička chtěla říct Tomíkovi, že má krásného draka, ale vtom foukl hodně vítr a Aničce puntíkatý drak uletěl. Zaletěl až do vesnice, kde uvízl na věži kostela. Děti se seběhly pod věž. Anička byla moc smutná a začala plakat. Když to dráček uviděl, bylo mu Aničky líto, a tak se rozhodl, že se musí z věže nějak dostat. Poprosil větrík, aby mu pomohl a zafoukal, jak nejvíc to umí. Větrík foukl z jedné strany, potom z druhé strany

a dráček byl rázem u Aničky v náručí. Zaradovala se a společně s ostatními dětmi se vrátila na kopec. Ale dráčka už držela pevně v ruce, aby jí znovu neuletěl.

Leona Hasíková

Vodník na autobusové zastávce

Jednoho dne jsme se s kamarádkami rozhodly, že pojedeme autobusem do Kobylí. Po škole v 15:45 hodin jsem vyšla z domu. V 15:51 jsem byla na zastávce. Za 6 minut přijel autobus. Nastoupila jsem do autobusu a sedla si. Na další zastávce nastoupily moje kamarádky a vodník. Panu řidiči bylo divné, že veze vodníka a ještě divnější mu bylo, že vodník si nese s sebou kbelík. Po cestě si do něj vlezl, aby nenakapal na sedačky. Za chvíli se nás zeptal, kam jedeme. Řekly jsme mu, že jedeme do Kobylí. On na to, že jede do Máchova jezera, kde bydlí jeho nevěsta. Poté jsme se s vodníkem rozloučily, jelikož jsme už vystupovaly. Za 2 roky jsem jela s rodiči na výlet a po cestě potkala toho vodníka s celou jeho rodinou. Šel kolem rybníka s dětmi a manželkou. Byl to opravdu nezapomenutelný zážitek, který se již nikdy neopakoval.

Nikola Grůzová

Jak Frantík cestoval

V jedné jihomoravské vesnici pořádali slavnostní krojované hody.

K takovým hodům patří kolotoče a stánky s nafukovacími balónky. Jeden z balónků měl modrou barvu a byl velmi rád, že ho pán ze stánku nafoukl héliem a špatně přivázel k tyči. Jmenoval se Frantík. Přál si totiž vylézt do výšky a poznávat tento kraj. Jeho přání bylo vyplněno. Provázek se uvolnil a Frantík se začal pomalu unášet do dálky. Přeletěl celou vesnici, pole a vinohrady, až se zachytil na stromě jedné zahrady. Zahrada byla v malé vesničce a patřila rodině, kde žily tři děti. Ty se s balónkem hned začaly hrát. Nejmladší z nich nechtěně balónek pustil a Frantík tak dostal svobodu. Vítr ho unášel nad les, přes kopce až k další vesnici. Cestu si příjemně užíval. Kraj jižní Moravy se mu líbil. Na poli u další vesnice pracoval muž, který si modrého balónku vůbec nevšímal. Až se Frantík zahákl o šípkový keř a málem praskl. František dostal strach a tenoučkým hláskem volal o pomoc. Muž na poli se náhle zamyslel a podíval se směrem k šípkovému keři. Uviděl balónek a řekl si, že by ho mohl vzít svému nemocnému synovi domů. A tak také udělal. Frantík si ulevil, ale moc se mu nelíbilo, že ho pán někam odnáší. Muž přišel s balónkem domů. Přimaloval mu oči, nos i pusu a předal ho svému synkovi, který ležel v posteli. Chlapec měl velikou radost a začal si s balónkem povídat. František tak získal

kamaráda a netoužil už po cestování. Modrý balónek přinesl chlapci uzdravení a sobě kamaráda. I obyčejný balónek může být v životě užitečný.

Vilém Veverka

Prázdninové cestování

Loni o velkých prázdninách jsem se rozhodla s naší partou, že budeme pár dní stanovat v Hájku. Naši rodiče nic nenamítali a souhlasili. Dokonce nám slíbili pomoc při stavění stanů. Všichni se rozběhli domů sbalit si potřebné věci na dobrodružství pod širákem. V Hájku jsme si našli vhodné místo pro stanování. Jeden z tatínků nám navrhl, že bychom mohli vyhlásit soutěž o nejlépe postavený a uklizený stan. A ten, kdo obstojí a vyhraje, stane se králem stanů. Všichni jsme se tedy s chutí pustili do díla. To vám byla ale mela! Ze všech stran se ozývalo řukání a klepot. Za necelou hodinku bylo hotovo. Všechny stany byly postavené a každý pevně věřil tomu, že ten jeho je nejlepší. Vzápětí začalo rozhodování o vítězi. A abychom se nehádali, rozhodli to rodiče. Jak? Vyhrála celá parta a králem se stal každý z nás. Za odměnu jsme dostali medaili s nápisem „Stanový král“. Prázdninový den jsme zakončili opékáním špekáčků za zvuku kytary a na dobrou noc nám ukolébavku zatroubil opravdový král – král lesa.

Karolína Lukášová

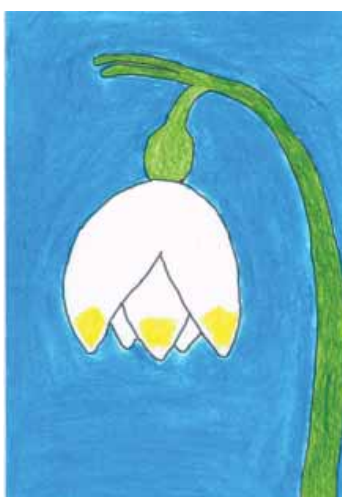
BÁSNIČKA O JARU

Jaro, jaro, jaříčko,
už vychází sluníčko.
A na jaře roste kvítí
slunce na ně hezky svítí.

Jaro, jaro je tu zas,
přinesl nám jarní čas.
Růže voní do dálky
vykvetly i fialky.

Sluníčko už hezky svítí,
už rozkvétá další kvítí.
Děti lížou zmrzliny
a trhají květiny.

*Anna Mikulicová,
Natálie Kouřilová,
Barbora Blahová
3. ročník*

O MALOVANÚ PANTLIČKU AUGUSTY ŠEBESTOVÉ

Nedělní odpoledne 31. března patřilo v kobylské sokolovně zpívajícím dětem. Konala se zde přehlídka dětských zpěváků „O malovanú pantličku Augusty Šebestové“ a Vrbice byla znovu hodně vidět a taky slyšet. V nejmenší kategorii dětí z mateřských škol zazpívaly Aneta Režná

a Inna Michalová. V kategorii mladších školáků se představily Sára Horáková a Adéla Bílková a v nejstarší kategorii Vojta Janošek.

Všichni byli nastrojeni v krojích a svým zpěvem příjemně naladili a potěšili diváky v sále. Velké poděkování si zaslouží také paní učitelky

Jarmila Cichrová a Markéta Veverková, které děvčátka na přehlídku připravovaly a u Vojty patří poděkování mamce a taťkovi, kteří ho hudebním směrem vedou od malička.

Renata Horáková, ředitelka školy

MÁME ŠIKOVNÉ ZPĚVÁČKY

Letos se konala soutěž ve Ždánicích s názvem „Zpěváček Hanáckého Slovácka 2019“ již v březnu. Z naší vesnice se na soutěž připravily tři děti. Hana Varmužová, Magdalena Grégrová a Vojtěch Janošek. Soutěžily ve stejné kategorii a to dětí od 10 do 15 let. V této kategorii vystoupilo 20 soutěžících regionu Hanáckého Slovácka. Podmínkou bylo zazpívat

jednu lidovou píseň s doprovodem cimbálové muziky a druhou píseň bez doprovodu. Porota vybírala čtyři zpěváčky, postupující do dalšího kola, které se koná ve Veselí nad Moravou 28. dubna.

Myslím si, že pro porotu to byl velmi nelehký úkol. Kvalita zpěvu dětí byla opravdu na pěkné úrovni. Z vrbeckých dětí byla vybrána a postupuje do Veselí Magdalena Grégrová. Její zpěv ocenila nejen

porota, také dostala cenu diváků. Hana Varmužová dostala ocenění a diplom od cimbálové muziky a Vojtěch Janošek zazpíval výborně i s teplotou a celkovou indispozicí. Chci tímto poděkovat rodičům těchto dětí za podporu, lásku a babičkám za přípravu krojů a pomoc v oblékání zejména děvčat, aby byla radost je nejen poslouchat, ale také se na ně podívat.

Markéta Veverková, vyučující ZŠ

DOBROU CHUŤ PŘEJÍ TŘEŤÁCI

Okurkový salát s rajčaty Tereza
VYHÁKOVÁ

1 salátová okurka, 4 zelené papričky,
5 rajčat, 1 cibule, sůl dle chuti, 2 lžíce
8% octa, 2 lžíce oleje, lžička cukru,
voda na spaření rajčat.

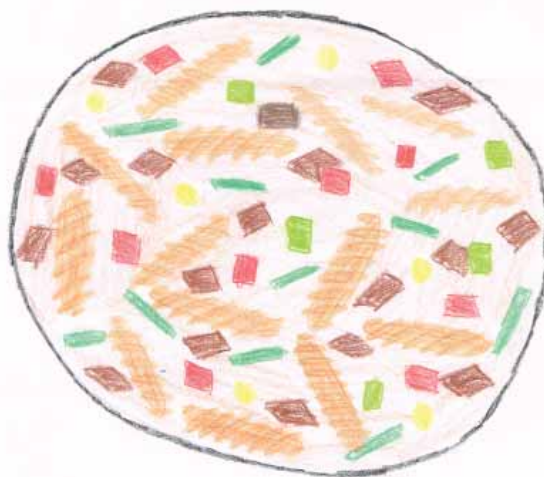
Postup

Rajčata spaříme krátce horkou vodou a
oloupeme. Okurku oloupeme, nakrájíme na
kolečka, přidáme očištění, na proužky
nakrájené papričky, na kolečka nakrájená
rajčata a oloupanou nadrobno nakrájenou
cibuli. Zalijeme marinádou připravenou
z octa, oleje, cukru a sůl.

Vyř

TĚSTOVINOVÝ SALÁT

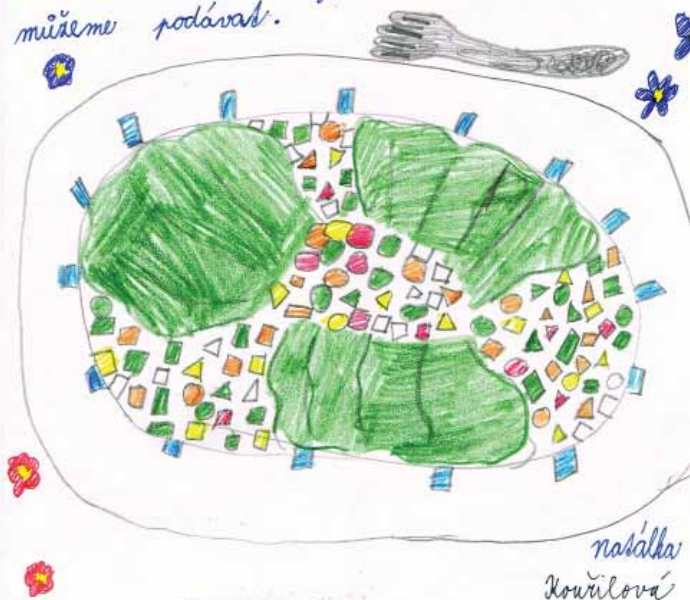
suroviny: těstoviny, paprika, okurek,
rajče, kukurice,
majonéza nebo bílý jogurt,
sůl, pepř, koření,
šunka nebo debrecinka,
nebo kuřecí maso

ANDREA DVOŘÁKOVÁ

ŠOPSKÝ SALÁT

Ingredients: 1x okurka, 2x rajče,
1x paprika, balhánský sýr, sůl, pepř,
olej. Okurku zeleninu nakrájíme na kostky
dáme do misky. Přidáme balhánský sýr,
sůl, pepř a trochu oleje. Vše promícháme a
můžeme podávat.

našálka
Kouřilová

SALÁT COLESLAW ŠTĚPÁN HUŇAR

SUROVINY: 1 ks cibule
sůl
200g mrkev
pepř mletý
500g bílé zelí
150g majonéza

POSTUP: Mrkev a zelí nakrájíme na malé drobné
kostičky, přidáme jemně nakrájenou
cibuli a majonézu. Pochutíme solí a
pepřem. Promícháme a necháme do
druhého dne odležet.

OBEC VRBICE A ODPADY - BRZKÁ BUDOUČNOST

Obec Vrbičice se dnes již pravidelně umísťuje na předních příčkách v Jihomoravském kraji v rámci soutěže „My třídíme nejlépe“. Mohli bychom usnout na vavřínech, nicméně reálný stav a hlavně relativně brzká budoucnost by nás neměla nechat klidnými. Jelikož odpady jsou pořád velmi aktuální téma a u mnohých Vrbečáků panuje mnohdy velmi naivní představa, jak celý proces funguje.

Jaké jsou úkoly obce Vrbičice v budoucnu?

Dá se to shrnout do několika bodů:

- Zajistit občanům maximální pohodlí třídění odpadů – zvýšení četnosti pytlového svozu, otevřený sběrný dvůr, dostupnost nádob.
- Provádět pravidelnou osvětu – zejména v oblasti recyklace a likvidace a využití BRKO – biologicky rozložitelný komunální odpad.
- Být otevřený novým možnostem, technologiím, nabídkám společností apod. zajišťujícím redukci směsného komunálního odpadu.

Jaká je dnešní realita? Byť jsme na pomyslné jihomoravské špici, máme pořád zásadní rezervy. Výborná čísla se dosahují díky zatím menšímu počtu rodin, kteří třídění berou naprosto vážně. Dobrá zpráva - počet těchto rodin se zvětšuje. Proč pořád tvrdím, že v odpadovém hospodářství jsou značné rezervy? Pravidelně nám vznikají černé skládky, které musíme nákladně likvidovat, často si někteří lidé stěžují, že poplatek je drahý, ještě pořád se tu a tam někdo zmíní a tvrdí, že jim nádoba na třítydenní cyklus nestačí a kapitolou samou pro sebe je samotná prohlídka směsného odpadu při svozu nebo na skládce (to pak mám pocit, že netřídíme vůbec). O špatně vytríděných komoditách nemluví. Důležitým faktem je také nízká vytríděnost BRKO, kdy většina občanů chápe svoz hnědých popelnic jako svoz odpadů ze zahrádky. Tyto popelnice by měli primárně

sloužit pro BRKO z domácnosti, které by jinak zapáchalo a dělalo nepořádek v odpadu, ve kterém nemá co dělat.

Jak funguje odpad na skládce?

Stát dnes každou tunu směsného a velkoobjemového odpadu umístěného na skládce zpoplatňuje částkou 500 Kč/t a pro provozovatele skládky je povinnost uložit na zvláštní účet 100 Kč/t. Tyto finance jsou následně použity na zajištění skládky po jejím uzavření – tzn. 600 Kč/t jsou dnes pouhé poplatky, aniž by se s odpadem cokoliv dělo – dalšími náklady jsou svoz, manipulace na skládce a zajištění celého procesu (vozový a strojový park, mzdy, odvody, ostatní personální náklady atd.). Další možností je likvidace odpadu ve spalovně. Tato možnost je v dnešní době zejména díky cenám logistiky nákladnější než skládka. Toto je ovšem pouze standardní odpad, likvidace nebezpečných odpadů je daleko náročnější a dražší. Každá tuna, která se nám podaří vytrídít a následně uplatnit na trhu v podobě plastů (PET, fólie, polystyrén, ostatní plastová drť), kovů, skla, dřeva, elektroodpadů, teračků, je jednak nezatížena těmito poplatky a navíc může generovat i příjem z kolektivních systému (EKOKOM, Elektrowin, Ekolamp, Asekol) a u některých komodit dokonce i příjem z prodeje samotného materiálu.

Jaká situace může nastat? Naši politici již několik let diskutují o zákonech o odpadu, které nebude lehké formulovat, protože tyto zákony prosazují nepopulární názory. V roce 2025 by se mělo recyklovat 55% odpadů a v roce 2035 dokonce 65%. Zásadním způsobem bude omezeno skládkování primárního (nepředtríděného) odpadu a bohužel dojde až k několikanásobnému zvýšení výše zmíněného poplatku. To je prostě realita, která nás nemine a na kterou již roky upozorňuji a nabádám, že je na to potřeba se dobře nachystat, aby

změny prostě tolik nebolely. „Těžko na cvičišti, lehkou na bojišti“ tady platí beze zbytku.

Porovnejme tedy situaci dnes s nedávnou minulostí – v roce 2010 byl poplatek 500 Kč, byl prováděn dvoutýdenní svoz TKO – tedy 26krát za rok, pytlový svoz jedenkrát měsíčně (12krát za rok), sběrný dvůr byl otevřen v úterý a ve čtvrtek (pouze do 17 hodin, takže normálně pracující neměl šanci) a každou „lichou“ sobotu. V obci fungovaly 3 sběrná hnízda. V té době byl sběrný dvůr čerstvě postaven a třídění bylo doslova v plenkách (všude nejen na Vrbičici). Velkým úspěchem bylo vybudování sběrného dvora, bohužel v té době nebylo dostatek vzorových staveb, ze kterých by se dalo čerpat zkušenosti a vyvarovat se chyb. Přiznejme si, že chyby děláme i dnes – prostě se pořád učíme. Technické i technologické možnosti v tomto odvětví a jejich aplikace v komunálním sektoru se dynamicky mění.

Dnes je poplatek 450 Kč. Svoz TKO je prováděn 19krát za rok, pytlový svoz byl prováděn 19krát za rok, nově téměř každé pondělí – tedy 50krát za rok, sběrných hnízd je osm, a BRKO se sváží 20krát do roka. Bohužel nám razantně narostly personální náklady, počet pytlů na třídění atd. Z výše uvedeného je naprosto zřejmé, že poplatek se doposud nezvýšil, oproti tomu se zásadním způsobem zvedla úroveň servisu.

Jelikož jsem již v minulosti nezáživně jmenoval, co třídíme a co ne, dovoluji si to tentokrát ukázat, jak to funguje v domácnosti, která třídí.

Vlivem různých nařízení a požadavků trhů si dne taháme domů neustále odpady, je jich čím dál víc a jednou budeme mít našim dětem a vnukům určitě co vysvětlovat. Takový běžný nákup sestává se zeleniny, ovoce, pečiva, různých zmrazených či vakuovaných výrobků, mléčných výrobků, nápojů, jednou za čas koupíme

nějaký spotřebič, kus nábytku apod. Když to všechno doneseme domů, tak kromě samotných výrobků si dovezeme velký počet obalů z rozličných materiálů. Platí zde několik zásad:

Je potřeba mít nachystáno na jednotlivé komodity koš, karton, pytel apod. a ihned do něj patřičný obal po upotřebení vyhodit. Ti, co tvrdí, že to dotřídí až potom, Vám i sami sobě lžou. Žádné potom se nekoná a rozhodně se nikomu nechce vytažovat plasty a papír z koše, kde jsou i potřeby určené do TKO – kapesníky, hygienické potřeby apod.

Na BRKO je třeba mít nachystanou misku takové velikosti, ať jsem ji nucen vynést do hnědé popelnice minimálně každý den – kvůli potenciálnímu zápachu. BRKO je nejproblematictější část odpadu, která odpad energeticky znehodnocuje a navíc způsobuje zápach a potřebu častějšího vývozu, pokud je nevytríděná a je s ostatním odpadem.

Roztrídíme obaly jen do hlavních komodit – plast, papír, kovy, sklo, tetrapacky, dřevo. Není potřeba u papíru přemýšlet, jestli je to leták, nebo lepenka z obalu od mixéru – prostě papír. Podobně plast – nelamte si hlavu nad značkami PET, HDPE, PE, PP a další, kovy – nestudujte přesně do detailu, co je hliník, co je železo, prostě si tímto zbytečně nekomplikujte život. Vytřídíte **zvlášť plast, zvlášť papír, zvlášť kovy a zvlášť sklo** a jednoduše tyto pytle (kartony, přepravky apod.) vystrčte v pondělí před dům. O ostatní bude postaráno.

Když třídíme, uvědomme si jednu věc, následně náš odpad někdo bude brát do ruky, takže prosíme, abyste obaly alespoň vypláchli (měsíc starý kelímek od jogurtu, nebo měsíc starý nevypláchnutý sáček od masa byste asi nechtěli přebírat). Vyložené schválnosti, jako shnilá cibule

v plastech, chcíplá kočka a další „chuťovky“ raději nebudu rozvádět. Chovejte se tak, jako byste tyto odpady měli vzít za měsíc do ruky sami.

Uvědomme si, že plasty nejsou pouze PET, ale taky veškeré sáčky (pytlíky od bonbónů, obaly od textilu), plastové proložky, polystyren apod. Uvědomme si, že kovy nejsou jen hliník, ale také konzervy, šroubovací zátky, víčka od zavařeniny apod. Uvědomme si, že papír je také obal od mouky, pudíngů, kypřícího prášku apod. Vše důkladně vysypte (tím vše spotřebujete) a vytrídíte, jak je potřeba.

Na druhou stranu nebudme příliš kreativní a použijeme selský rozum. Použité silonky, nebo ponožky v plastech již zjevně dále nejsme schopni v rámci dnešních možností zpracovat.

Vše výše uvedené by si měli uvědomit také ubytovatelé a provozovatelé ostatních služeb (ubytovací zařízení, sklepy, restaurace apod.). Jejich návštěvníci budou třídít pouze, když dostanou správné instrukce a budou mít do čeho třídít. Vy, co jste zvyklí třídít a často cestujete, mi dáte za pravdu, že třídíte pouze tam, kde jsou k tomu podmínky a chuť ubytovacího zařízení či obce s tím něco dělat. Malé koše na třídění dnes nejsou vůbec drahá záležitost, event. se kreativně meze nekladou.

Pokud se těchto jednoduchých a snadno návykových zásad budeme držet, budeme mít každé pondělí vyvezeny vytríděné odpady od domu (BRKO od jara do podzimu jednou za 14 dní) a vězte, že Vám poté bude stačit vyvézt popelnici se zbylým směsným odpadem pouze několikrát do roka. Zde je tedy i jednoduchá odpověď pro ty, kterým „černá“ popelnice nestačí – prostě netřídíte, nebo třídíte nedostatečně a plníte si popelnici hodnotným odpadem, který jde

dále využít. S tím, že na Vás ti poctiví poté doplácí, se budete muset srovnat sami, je-li to ve Vašich morálně rozlišovacích schopnostech.

Nechci, aby toto pojednání vyšlo příliš negativně. Chci, aby si každý uvědomil, že pokud se nezačneme na budoucnost připravovat již dnes, budeme opravdu velmi nemile překvapení. Vážím si těch, kterým není naše okolí lhostejné. Jsou domácnosti, které třídí velmi poctivě a vyváží TKO popelnici maximálně čtyřikrát do roka. Jsou jedinci, kteří se vrací z procházky s taškou plnou nepořádku z přírody, to vytrídí a odevzdají tam, kde mají. Jsou domácnosti, které začínají předcházet samotnému vzniku odpadů – tzv. zero waste přístup. Těchto lidí si velice vážím a těm také upřímně věřím, že to s naší Vrbicí myslí dobře nejen pro sebe, ale také pro své děti a vnoučata. Uvědomme si, že skládka společnosti Hantály, nacházející se ihned vedle našeho katastru, je nejbližší právě intravilánu obce Vrbice.

První cimrmanovskou vlašťovku jste obdrželi při placení poplatků. Síťovka (textilní taška) s poděkováním Vaší Vrbice má ušetřit nejen Vaše finance za igelitky, ale hlavně naše životní prostředí. Možná si řeknete, že je to až směšné, ale igelitky, obaly okurek a další zbytečnosti v kontextu regionu, republiky, Evropy, či planety jsou opravdu nepředstavitelné množství tun zbytečného odpadu. Docela živě si pamatuji zavedení vratných kelímků v hody - tehdy něco nového a velmi kritizovaného, dnes naprosto samozřejmá věc. Budeme-li mít takových nápadů více, bude to jen dobře.

S pozdravem „Třídění zdar“.

Tomáš Bílek, Váš starosta

**UPOZORŇUJEME OBČANY NA ZMĚNU
KALENDÁŘE SVOZOVÉHO ODPADU.
PYTLOVÝ SBĚR PROBÍHÁ KAŽDÉ PONDĚLÍ.**

UKLIÐME VRBICI

Uklidme svět, uklidme Česko je dobrovolnická úklidová akce, která probíhá na území celé České republiky a jejím cílem je uklidit nelegálně vzniklé černé skládky a nepořádek. Srdcem akce jsou dobrovolní organizátoři místních úklidů. To jsou lidé, kteří se chopí zodpovědnosti a zorganizují úklid v místě, které si sami určí. Organizátoři mají „pod palcem“ skupinku dobrovolníků. V termínu akce se pak sejdou na „místě činu“ a uklidí. Společně. Do úklidových akcí se zapojují lidé ze všech koutů České republiky. Uklízejí školáci, politici, úředníci, skauti, děti z dětských domovů, vysokoškoláci, důchodci, programátoři, lékaři, prodavači, ekologové, turisté, pejskaři, pankáči... Prostě všichni, na koho si vzpomenete. Uklízíme společně!

Romana Jiroušková

NEBRAŇME SE EKOLOGII, VYPLATÍ SE NÁM TO

Mnozí z nás považují pojmy jako ekologie, společenská odpovědnost, nebo ochrana životního prostředí za něco moderního a líbivého, s čím přicházejí eko-nadšenci v posledních letech.

Jde však o velký omyl, ochranou přírody se lidé začali zabývat už v průběhu 19. století, sice nepoužívali termíny „ekologie“ a „společenská odpovědnost“, ale již tehdy si uvědomovali, že se krajina v Česku v průběhu staletí hodně změnila a v důsledku lidské činnosti na mnoha místech i značně poškodila.

Osvícení šlechtici proto začali na svých panstvích zřizovat přírodní rezervace, kde bylo zakázáno hospodářit a obdělávat půdu. Nejstarším chráněným územím v Česku a zároveň i nejstarší přírodní rezervací v Evropě je Žofínský prales, který byl vyhlášen již roku 1838 na panství Buquoyů.

V dnešní době si už nevystačíme jen s vyhlásováním chráněných území, je potřeba dělat víc. Firmy při svém provozu přemýšlejí, jak ušetřit

energie, nejen z důvodu ekonomických, ale také proto, aby šetřily ubývající přírodní zdroje. V kancelářích svítí úsporné světelné zdroje, budovy dostaly zateplení, řada firemních materiálů zůstává jen v elektronické podobě, tiskneme jen to, co je opravdu důležité.

Stejně odpovědně se chovají i města a obce. Rekultivují zanedbané plochy, ze svých rozpočtů přispívají na zachování linkových autobusů a vlaků, nahradily veřejné osvětlení za úspornější světla, podporují místní firmy, motivují spoluobčany k důslednému třídění odpadů. Recyklace může pro obce znamenat důležitou úsporu. Zatímco netříděný odpad musí obec předat specializované firmě, která si nechá za jeho likvidaci dobře zaplatit, zpětný odběr elektrozařízení nabízejí kolektivní systémy zcela zdarma.

Zpětný odběr vysloužilých elektrozařízení a jejich následná recyklace se vyplácí hned dvakrát: umožňují totiž opětovně využít materiály a šetří přírodní zdroje. Druhotné suroviny

získané z recyklace jsou levnější než nová těžba. Navíc recyklace zamezí úniku škodlivých látek (například rtuti ze zářivek) do přírody.

Zpětný odběr světelných zdrojů i dalších elektrozařízení pro naši obec (naše město) zajišťuje kolektivní systém EKOLAMP, který v České republice vytváří hustou síť sběrných míst, přispívá na provoz sběrného místa, zajišťuje přepravu sběrných nádob do recyklační firmy i samotnou recyklaci. Díky tomu ušetří Vrbice finanční prostředky, které bychom jinak museli utratit na likvidaci nebezpečných odpadů.

Ročně se prostřednictvím kolektivního systému EKOLAMP podaří recyklovat kolem 5 miliónů kusů zářivek a dalších světelných zdrojů. To představuje až 25 kg rtuti, která by jinak mohla znečistit vodu o objemu téměř dvou Lipenských přehrad.

Mapu sběrných míst naleznete na www.ekolamp.cz.

FK VRBICE 1959

Muži:

Příprava na jarní část sezóny probíhala ve stejném duchu, který trvá již po několik sezón stejně. Začátek přípravy byl stanoven na konec ledna, tradičně v tělocvičně v Hustopečích. Po té se hráči 2x v týdnu scházeli na trénincích, buď na hřišti nebo ve školní tělocvičně. Jak se kluci připravili, nám ukáže jarní část sezóny. Začátek sezóny se vydařil, alespoň výsledkově. V rámci přípravy proběhlo také soustředění v Novém Jičíně, kde mužstvo sehrálo jeden přátelský zápas. Před sezónou byly naplánované dva zápasy, v Lednici na umělé trávě proti Starovicím a v Hodníně, také na umělé trávě, proti Čejkovicím. Kádr mužstva zůstal od podzimu beze změn, jen Petr Vykydal odešel do Velkých Pavlovic, kde bude hrát za dorost.

Přátelské zápasy:

Vrbice - Starovice 2:5

Viktor Zálešák 2

Vrbice - Čejkovice 4:2

Matěj Štika 2, Petr Němec 2

Přátelský zápas na soustředění:

Vrbice - Újezd u Brna 2:3

Matěj Štika, Petr Němec

Dosavadní výsledky mistrovských zápasů jarní části:

Vrbice - Týnec 1:1 (0:0)

Bařina Ondřej

Mládežnické týmy:

V mládežnických soutěžích máme společné družstvo mladší a starší přípravky s Bořeticemi, stejně jako mini přípravku. Ml. žáky máme v Kobylí.

Mladší žáci, stejně jako starší

a mladší přípravka, zahájili jarní část sezóny 7. 4. 2019.

Nesportovní činnost:

V letošním roce oslaví náš klub 60. výročí od založení. Oslavy budou probíhat 22. června sehráním tří zápasů, a to mladších žáků, starých pánů a mužů. Soupeři budou ještě upřesněni. Předpokládáme ale, že jako soupeři mužů a starých pánů přijedou hráči z družebních obcí ze Slovenska. Ještě předtím proběhne na hřišti brigáda, a to 1. 6. 2019 od 9.00 hod.

Letos jsme opět požádali o dotaci Jihomoravský kraj na opravu mostku na hřišti. Letos by se dotace obzvlášť hodila. Tak uvidíme, jestli to vyjde.

Milan Herůfek

OP mladší žáci skupina B

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
11.	28. 4.	Kobylí-FKM Podluží	14:00
12.	5. 5.	Brumovice-Kobylí	13:00
13.	12. 5.	Kobylí-Krum/Klobouky	10:00
14.	19. 5.	Char.N.Ves-Kobylí	12:30

OP muži

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
20.	28. 4.	Vrbice-Klobouky	16:00
21.	5. 5.	Vrbice-Pouzďřany	17:00
22.	12. 5.	Krumvíř-Vrbice	17:00
23.	19. 5.	Vrbice-Kobylí	17:00
24.	26. 5.	FAK Břeclav-Vrbice	17:00
25.	2. 6.	Vrbice-Char.N.Ves	17:00
26.	9. 6.	V.P./Starovičky-Vrbice	16:30
14.	16. 6.	Vrbice-Lanžhot	17:00

OP mladší + starší přípravka skupina B

Kolo	Datum	Soupeř	Začátek utkání
13.	28. 4.	Krum/Klob-Boř/Vrb	10:00
14.	5. 5.	Boř/Vrb - Křepice	10:00
15.	12. 5.	V.Němčice-Boř/Vrb	13:00
16.	19. 5.	Boř/Vrb-V.Pavlovice	10:00
17.	25. 5.	Zaječí - Boř/Vrb	13:30
18.	1. 6.	Boř/Vrb-Pohořelice	15:30

VÍCEÚČELOVÉ HŘIŠTĚ “ZA BUDÚ HODOVÚ”

Multifunkční hřiště je určeno pro:

- 1) Děti ze ZŠ Vrbice na výuku tělesné výchovy a sportovní a pohybové aktivity,
- 2) FK Vrbský zpravodaj – zejména aktivity s dětmi a mládeží,
- 3) Občanům obce Vrbice v případě nevyužití hřiště výše zmíněnými subjekty.

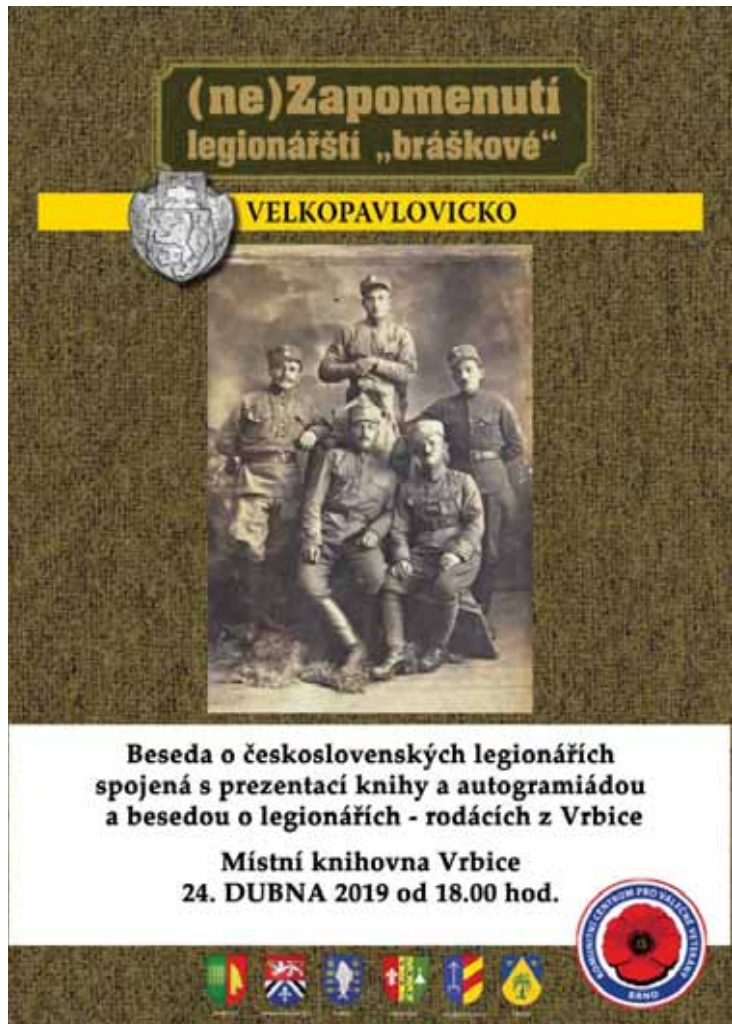
Na multifunkčním hřišti je možné provozovat tyto sporty: malá kopaná,

tenis, nohejbal, volejbal, streetball případně plážový volejbal.

Rezervovat hřiště je velice jednoduché. Buďto přímo na adrese <http://www.vrbice.cz/multifunkcni-hriste>, nebo lze toho samého dosáhnout přes obecní stránky, v sekci „Služby občanům“, záložka „Multifunkční hřiště“. Na tomto odkaze stačí vybrat příslušné datum a čas, kdy byste rádi hřiště využili. Toto je potřeba udělat

v průběhu pracovního týdne minimálně 24 hodin dopředu. Následně budete kontaktováni správcem hřiště, který s Vámi domluví předání klíčů, zapůjčení zařízení a úklid. Prosíme uživatele, aby respektovali provozní řád. V případě nerespektování provozního řádu nebudou další rezervace akceptovány.

Hřiště bylo pořízeno z dotace Ministerstva pro místní rozvoj.

KULTURNÍ A VINAŘSKÉ AKCE

4. 5. 2019

Z KOPCA DO KOPCA - NA STRÁŽI

12. 5. 2019

OSLAVA DNE MATEK - V KD VRBICE

1. 6. 2019

OSLAVA DNE DĚTÍ OD 17 HODIN
NA SÓLE ZA KD

8. 6. 2019

VRBECKÁ DĚDINA - NA SÓLE ZA KD

LÉTO 2019

NA VRBICU PRO OPICU ANEB NA
SKLENÍČKU ZA VRBECKÝMI VINAŘI
(OTEVŘENÉ SKLEPY)

25. - 27. 8. 2019

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY
NA SÓLE ZA KD

1. 9. 2019

DĚTSKÉ HODEČKY - NA SÓLE ZA KD

7. 9. 2019

ZARÁŽENÍ HORY
NA STRÁŽI POD VĚTŘÁKEM

23. 11. 2019

PO STOPÁCH OPIČKY EMILKY
ZA MLADÝM VRBECKÝM VÍNEM
(OTEVŘENÉ SKLEPY)

27. 12. 2019

ŽEHNÁNÍ MLADÝCH VÍN

DALŠÍ INFORMACE A FOTOGRAFIE
NALEZNETE NA WEBOVÝCH
STRÁNKÁCH:

OBEC VRBICE	vrbice.cz
MATEŘSKÁ ŠKOLA	msvrbice.cz
ZÁKLADNÍ ŠKOLA	zsvrbice.cz
KNIHOVNA	knihovna.vrbice.cz
VINAŘI VRBICE	vinarivrbice.cz
FK VRBICE 1959	fkvrbice1959.cz
KAMÍNEK	kaminek.unas.cz
FARNOST	bokovka.info

DALŠÍ ČÍSLO ZPRAVODAJE VYJDE V SRPNU 2019.

CO SE DĚJE NA CVČ KALUBÁČEK

Výuka hry na flétnu

Výuka hry na flétnu

Keramické kurzy

Keramické kurzy

Kurz šití vrbeckého kroje

Kurz šití vrbeckého kroje

Fotokroužek

Noc s Andersenem

Tříkrálová sbírka

Tříkrálová sbírka

Krojový ples

Rodičovský ples

Dětský maškarní ples

Žalman a Spol.

Hodnocení vín

Košť vín

Periodický tisk samosprávného územního celku. Vydává obec Vrbice. Vydáno v počtu 550 kusů. Vychází třikrát ročně.
 Registrační číslo MK ČR E 11686. Neprošlo jazykovou úpravou. Redakční rada: Bohumila Bařinová, Mgr. Klára Beranová, Mgr. Renata Horáková, Jana Kadlecová, Martina Mikulicová, Mgr. Markéta Veverková, Mgr. Miluše Zálešáková